

mh
maticahrvatska
Ogranak Matice hrvatske u Čakovcu

Đuro Bel

Spameten v zapišuvle

Kajforizmi

Đuro Bel

SPAMETEN ZAPIŠUVLE

Kajforizmi

Đuro Bel
SPAMETEN ZAPIŠUVLE
Kajforizmi

Knjižnica Ogranka Matice hrvatske u Čakovcu
Knjiga 96.

Nakladnik
Ogranak Matice hrvatske u Čakovcu

Urednik
Tomo Blažeka

Recenzenti
Dragutin Feletar
Ivan Pranjić

Ilustracije
Damir Novak

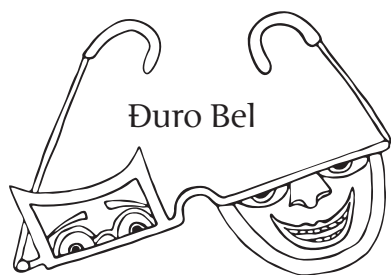
Crtež na naslovnici
Boris Jeđud

Grafičko oblikovanje
Dizajn studio PRAXIS VISION, Čakovec

Tisak
Og grafika d.o.o.
Jastrebarsko

ISBN 978-953-6138-87-6

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001083795.

SPAMETEN ZAPIŠUVLE

Kajforizmi

mh

maticahrvatska

Ogranak Matice hrvatske u Čakovcu

Čakovec, 2021.

*Mami naše dvoje dece, štera me je magadila i još me
magadi i štera me je čakala dok sam aforizme iskal i
skupljal okoli šanka, po goricaj i pelnicaj, našoj deci, štera
so me herbala, a neso me mogla zbirati i vnukima šteri me
nejbole nucajo, a nejveč pot sfalim.*

Zakaj pišem?

Kaj vam bodem rekel, ne nosim kapo, lasi so me več zdavnja počeli ostavljati (imam sam još za jeno pranje) i zato se najte nikaj čuditi kaj mi saki čas nekaj “spametnoga”(?) padne na pamet. Kud god idem, po stezi, poto, cesti, vulici, furt nekaj gruntam, zato imam glavo kaj se v joj furt nekaj kuha, a ne sam za to kaj mi dežđ ne curi v želodec.

Zakaj sam ruon zebal kaj aforizme, mortik zato kaj sam se navek nekam žuril, pak sam ono kaj sam videl, ono kaj mi je na pamet palo ne mel čas nadugom i naširokom pripovedati ili pak zapišuvati, pak mi je unda bilo nejbole i nejfletneše kaj sam to rekel (zapisal) kratko i jasno, v jenoj ili dve rečenice. Probal sam jempot, probal sam drugoč i videl sam da mi to ide od roke i unda sam nastavil i to tak dugo dok so se ne nabrali celi pušleki teh mojih gruntanja i premišlavanja, tak da sam nazobačil hajdi toga kaj mi je, črez sa tua leta palo na pamet.

Celi pušleki so tu pred vami, a hajdi toga sam i fkrej hitil jerbo nekaj kaj mi je zgledalo spametno navečer vjutro je ne prešlo ili pak nekaj kaj je bilo spametno v pondelek, v petek mi je več ne tak zgledalo i nekaj drugo mi je bilo na pameti, tak da je ono od pondełka (da niti trava ne raste) završilo v trugi pre šporhoto za podežig. Kak bilo da bilo, niti glava saki den ne dela isto, pak smo jeden den bedasteši, a drugi spametneši, tak vam je i moje premišlavanje, kak bi rekel jeden den sam spameten kak sam vrag, a drugi den pameti nigdi, nebrem ga najti pak poslušam kak trava raste.

Autor

Dužen sem, znači postojim!

Čakovčanec Đuro Bel, prije podne poduzetnik, poslije posla istaknuti društveni djelatnik, već godinama u Međimurskim novinama piše svoju popularnu kolumnu o hrvatskoj (međimurskoj) svakodnevici. Dakako, na kajkavskom jeziku, **kojeg ionak si razmejo**. Piše Đuro i puno drugih stvari, ali najdraže su mu kozerije i aforizmi. Ako već imaš nešto duhovito reći, onda to napiši kratko.

Nakon što smo godinama u međimurskom tisku čitali britke **“radekizme”** Lacija Radeka, sada nam stižu aforizmi Đure Bela i to još britkiji. Pogotovo oni o odnosima spolova, ali i o političkoj zbilji. Bel je ponajprije vrlo duhovit čovjek, ali i našu stvarnost gleda otvorenih očiju, pa se zato okrenuo kozeriji i britkoj kritici. Koristeći kontrapunkt misli i logike, njegovi aforizmi pobuđuju smijeh, pa i provale smijeha, dakako s pomalo žuhkim izrazom lica.

Jer, **da so se žene ne slekle, Pitagori nej trokut nigdar pal na pamet**, a **bormeš** ne bi bilo niti barem polovice Belovih aforizama. Kao što obično biva kod kozerista, oni su manje ili više otrovni, zajedljivi i do neba kritični. Ali, gotovo svi tematski obuhvaćaju široku lepezu stvarnosti. Tako i Bel s jednakim žarom secira domaće odnose, gospodarstvo, pogotovo odnose žena i muškaraca (naročito onih u braku), ali i filozofiju, povijest i psihologiju. U svoju kozeričnu mrežu uhvatio je gotovo sve boljke naše svakodnevice.

Bel skrušeno “priznaje” da više **ne hodi po svoje mišleje v partijo, pošiljajo mu ga emajlom**. Potom on sve preokrene u duhu smijeha i ironične šale.. Veli Bel: **I ja bi se prodal, al me nišči ne nuca**, no ipak smatra da ne pripada među one koje **zabili ne bomo nigdar, tuliko so nas zadužili**. Ovim se aforizmima, zapravo, izlaže opasnosti da postane žrtva jedne svoje misli koja glasi – **Od sih zakonov na krajo ga je dotukel zakon jakšega**. Ali, mi Međimurci, makar smo najslabije plaćeni, znamo kako riješiti egzistencijalni

problem. O tome Đuro veli: ***Mi Medimorci smo najbrž nekša rodbina Diogeno, ne damo se fkrej od lagva.*** Jer nam je odnavek posve jasno da se ***v Lepoj Našoj ne guli samo kalamper.***

Bel voli ironizirati hrvatsku političku zbilju, pa o prodaji naših velikih tvrtki zaključuje: ***Dok je INA odišla za sneho v MOL, igrali so čardaša, a tancanje z mladenkom se plačalo hižnomo japeko v ojerima.*** Da, da, ***Lepa Naša je jedina zemla na sveto de so fabrike faleše od gemištov.*** Čak i žensko-muške odnose Bel rješava vrlo jednostavno: ***Zakaj žene počrlenijo dok velijo "ne" – pak i deca počrlenijo dok zlažejo.*** No, ni s tim nema problema, jer za srečo je treba dvoje: ***flaša i ja.*** Bel niti sa školovanjem nema problema, jer ***si je kupil fakoltetsko diplomu uz pomoć EU fondova.*** I izbornu propagandu smo odlično organizirali, jer ***okoli našega kandidata je bila nejvekša stiska, a unda so klobasi sfalili.***

Kaj ti bom rekel, prijatel Đurek, ja sem se nekak nejveč našel u Tvojem aforizmu: ***Dužen sem, znači postojim!*** Molim te piši i dalje. Tvoje aforizme uistinu trebaju svi pročitati, jer vidim da si ti nas već odavno pročitao.

Dragutin Feletar

GRUNTAL SAM POPAJDOČ

Utakmica more početi,
dospomenuli smo se kak bode završila.

Vrag je pravzaprav odnesel šalo.
Videl sam ga!

Ak kokot v jutro ne kukuriče ili je na kokošima
ili pak je završil v lonco.

Pesimisti so pravzaprav optimisti šteri so se ne dali predelati.

Pesimistima i se drugo, a ne sam rože, raste v trjo.

I ja bi se prodal, ali nišči nikaj ne nudi.

Posle sakoga rata največ herojov je z pozadine.
Tam so si preživeli.

Čim so me počeli faliti mam sam znal
da je moje vreme minulo.

Kokoši štere so nesle zlatne jejci so se zdošle,
pak smo prešli na familijarno srebro.

Niti se zvezde ne svetijo jednako.

Zgubil sam zadjo nado, prosil bi onoga šteri jo je našel
nek pazi na jo, jako je gingava.

Navek je letel pred rud. Več dve leti ga nebrema nigdi najti.

Nebom se več igral z bankarima, to me preveč košta.

Poznam čoveka šteromo Fašnik traje več na leta.
Dobro se je zamaskeral, neje niti sam sebe prepoznal.

Pri nas je se nampak,
sam golijati pobeđuvlejo.

Neje politika za se, a nejso niti si za politiko!

Glava mi dela sam probleme,
nigdar ne dela dok jo nejbole nucam.

Bole reči jedno meje nek jedno preveč.
To je te višek od šteroga glava boli.

Posfaditi se z sosedima je čistam lefko, ali od koga bodem
unda zazvedil de sam bil, z kim i kaj sam delal?

Europa nam je nikaj ne pomogla:
bokci smo došli, a bokci smo i dale.

Neso pri nas si nesposobni,
sam mi šteri zbiram o i oni štere smo zebrali.

Biračkomo telo je sam još nada ostala,
ali kakši so zadji nalazi niti ona ne bo dugo.

Pesimist je brzčas optimist
šteromo so se lađe potonule.

Nbremno mi nikak biti Švicarska,
preveč lukji ga v našim zakonima.

V privatizaciji so se tvornice mogle dobiti za jedno kuno
i to skupa z težakaj. Denes so i tu cene pale.

Ne hodam več po svoje mišleje v partijo,
pošiljajo mi ga po emajlo.

Mi političare zbiramo po onomo kaj čujemo,
zato tuliko lažejo.

Političari nam furt pripovedajo kuliko nam Europa davle
kaj se nej zazvedilo kuliko nam jemle.

Dok so soseda kremerali z rafunga je išel plavi dim,
a celo živleje je bil črleni.

Denes so i pajdaši kak mobiteli: zabadav jiv dobiš,
a čuda koštajo ak jiv nucaš.

O našemo Domovinskomo rato se nejbole znajo oni šteri so
pobegli vum. Odnod se je čuda bole vidlo.

Europa nam je mačeha, mammo smo zdavnja zaprajli.

Jega i pri nas poštenih političarov sam so se oni negdi jako
dobro skrili. Nišči jiv je još ne videl.

Dok so velečasniko fkrali auta Božek jiv je videl i oni so v
rešto, ali auta so ne našli. Božek sam ljude drži na oki.

V peklo politiko vodijo vragi.
Saka sličnost s zemlom je čistam slučajna.

Ak očeš dojt na vlast moraš prepovedati ono kaj biračko telo
oče čuti. Istina več dugo nikoga ne zanima.

Pak kuliko se je to krizi zarivalo na of naš falaček zemle?
Jene se rešimo, a druga nas počaka.

Velijo da internet se zna.
Unda pak on zna i što nas je zarival v to krboljo
z štere vum nebremo.

Nigdar ga ne bomo pozabili, tuliko nas je zadužil!

Išel je z stranke v stranko,
a zgazil ga je traktorist z nezavisne liste.

Šekret paper jako čuda toga zdrži,
ali to je ne nikaj prema novinskomo papero.

Seposod kesnimo, dok smo se dovnlekli do demokracije
sam škart je ostal.

Mogli smo mi našo kuno poslati v Švicarsko za sneho,
pak bi nekaj herbali od franka.

I to nam je demokracija donesla,
denes slobodno tračamo, ali ne sakoga!

Saka demokracija košta, pak tak i naša,
ali čuda dražeši so nam demokrati.

Na leta je kak najbolši težak nejbole služil,
a unda so došli poreznjaki i se se je zazvedilo.

Več ne bodemo mogli niti na jega se zrivavati
i fašnik se je počel okrajati.

Saki Hrvat je dužen cirka okoli dvajsti jezer ojerov.
Dug v frankima se još preračunavle.

Nebre minuti niti jena, pak niti selska, labodoritaška
utakmica kaj socima nej spominjali mamiko i ostalo rodbino.

Poncije Pilat bi mogel biti minister v naši vladi; furt si roke
pere i za nikaj je ne kriv!

Kuna nam je več dugo ledična, a franak se sam šepuri kak
paun, niti da jo pogledne.

Ovi v NATO so ne mogli smeha magaditi dok jim je naš
obrambeni minister govoril o našim reoplanima.

Lepa reč otpira kaj štera vrata, pajser otpira čuda vejč vrat,
a lepa reč i plavi kuvertlin otpirajo i zaklejena vrata.

Ne delam grehe furt,
sam dok je prilika!

Pred dvajsti let je privatizeral,
a lani je legalizeral.

Zabadav iščem srečo za voglom ak je zemla okrogla.

Navek si denem očale dok gledim televizijo,
očem čim bole videti zbog čega bom zaspal.

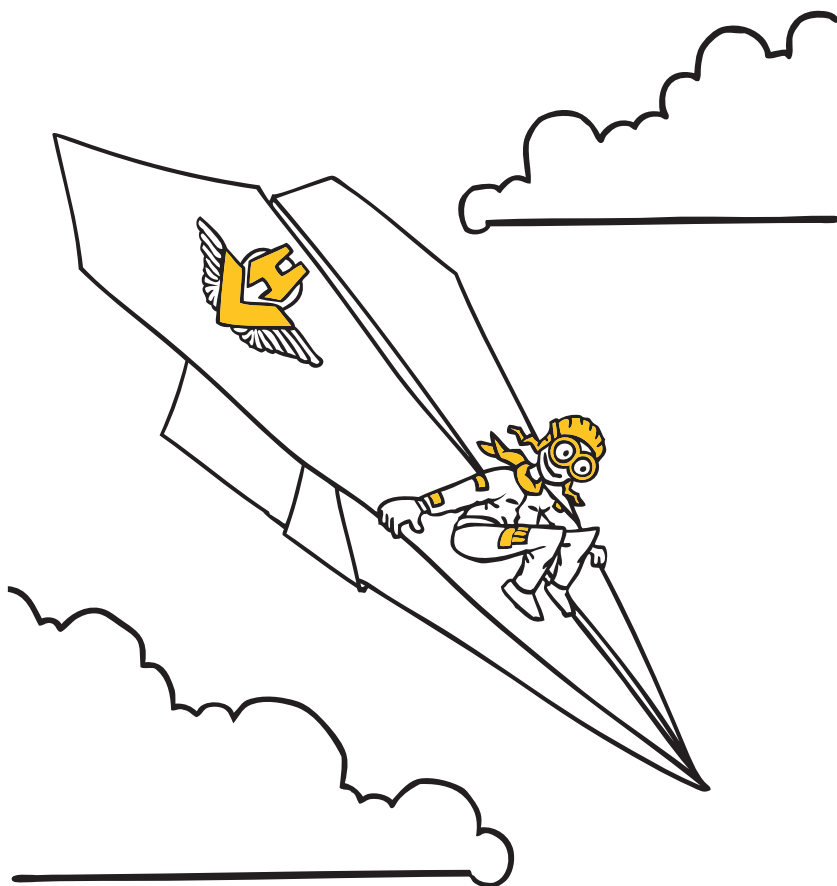
Prinas je se nekak nampak: nigdar ne štrajkajo oni šteri
punijo kase, nek sam oni šteri jiv praznijo.

Dok nejde nikak drugač,
unda delamo pošteno.

Hrvati so pravzaprav Međimorci
šteri so prvi preplavali Dravo.

Kuliko vidimo z našim reoplanima bi se mogla igrati deca ak
očemo kaj bode od jiv nekši hasen.

Prinas saki ima svojo hižo sam japa ne,
on još navek spi z mamom!

Več duže od dve jezere let se je nikaj ne spremenilo:
Pilati si i dendenes perejo roke, a mi imamo saki svojo
kalvarijo i nosimo svojega križa.

Ak zbiraš izmedo dve nevole nebreš fulati.

Jedino se još z nosa more nekaj zvleči,
a da porezniki ne podržijo škreblico.

Nikaj sam ne herbal
i to je se kaj imam!

Lepo je biti milijoner,
ali je ne lefko.

Rešili smo se ljuckoga jarma,
ve imamo svojega.

Velečasnomo so fkrali auta,
Bog dal, vrag zel!

Penezi so me ne pokvarili,
mogoče zato jerbo jiv nemam!

Što popevle hudo ne misli,
a što misli neje mo do popevke.

Neje nevola kaj mi je mala plača,
nevola je kaj je mesec predugi!

Nešternima sam penezi falijo kaj bi bili pošteni!

Juda se obesil dok je zazvedil
da je prefal prodal Jezusa.

Naša krema je premazana
sim maščama.

Internet nigdar nebre zameniti novine,
žnjim nebreš tuči muhe.

Ministri so se podelili,
saki je privatizeral svojo bukso.

Božek je stvoril socijalizma, socijalizam komunizma,
a unda je došel nekši vrag i se vrnol nazaj v kapitalizam.

O mrtvima se nejlepše,
drugo so si ne niti zaslužili.

Mi imamo ministarstvo pomorstva prometa,
veza i vezica.

Na izboraj glase davlejo birači,
a što bo zebrani odlučivlejo brojači.

Zagreb se prepravla kaj bode delal štreko pod zemlom,
oče i zagrebečko podzemlje meti svojega cuga.

Najgerek sam kak so naši sosedi vjutro kupili ruon takšega
peciklina kakšega so nam snočka fkrali?

Dobro nam je,
ali bodite stihaj kaj nam ne povečajo štibro.

Nej veruvati se kaj čuješ, odnavek se je lagalo,
a niti denes je ne drugač!

Kola i fiškale tre podmazati predi nek jiv nucaš,
ali pre fiškalaj to nejde z kolomajzom.

Niti jedna cirkva je ne tak slaba
kaj nej mogla nesti svojega križa.

Stana v Zagrebo, vilo na Krko, klet v Urbano,
jahto, đipa i Nives bi štel meti.

Hudi glasi ido navek naprej pred čovekom,
ali zato dobri glasi največ pot zaostajajo.

I vrag je bil anđel dok je ne zgubil dobrega glasa.

Bedaki sami pod sobom grabe kopajo
i unda se čudijo kak so nutri pali.

Pošteje – pokažite mi jenoga šteri se je od toga obogatil.

V sakoj šali ga nejmeje pol istine,
a v tračo još i vejč.

Ljudi šteri ne znajo nikaj spametneše,
oni delajo.

I Božek je prestal plačati v soboto,
prešel je na petdnevni radni teden.

Do pred par let je ne vredil nikaj,
a ve je več dužen par milijonov.

Nigdar ne kesnim,
sam oni navek počnejo predi nek dojdem!

Hmiranje je nagrada za životno delo,
zato si ga si ostavljajo za kraj.

Spametni ljudi se največ pot ponašajo kak ja.
I nesam jim jalen!

Naši zastupniki nikaj ne delajo – za to so i zebrani.

Kriza je, na se zadje, došla i v našo državo.
I komedije so nam tragične!

I poštenoga čoveka muoči kupiti,
ali ga tre i pošteno platiti!

Morate priznati; poštejaki so negda čuda meje krali!

Pak zakaj se još navek si rivlejo na vlast?
Kaj je još nekaj ostalo za fkrasti?

Kuliko si dožen, tuliko vrediš. Kak Grčka!

I ja bi mogel biti dober sabornik,
znuom čkometi!

I posle pranja penez si tre roke oprati.
Kaj ne ostanejo tragi.

Naša banka je odišla v stranske roke.
Naši penezi ruon tak!

Penezi kvarijo ljude, ali sam one šteri jiv imajo!

Trinajsta plača – to je ona štero dobiš posle oni dvanajst
štere si ne dobil!

Našega precednika je sreča pogladila,
zgubil je izbore, a dobil je fačuka!

Počel sam veruvati v Božeka,
sam mi je još on ostal od da me je Barika stajla.

Kak ne bum mel rad statistiko, pak mi je ona priskrbela
dvosobnoga stana – spomina se klošar z klupom v parko.

Kuliko sam dužen
več niti vrag ne računa na mene.

Zahuzali smo na izboraj.
Dobili smo uvjetno na štiri leti!

Ne sam da je išel prek reda, nek je i zel prek mere!

Ak je mito v frankima more i na rate!

Si ministri so graditeli.
Kuliko sega si izgradijo za vreme sam jenoga mandata?

Mi smo za promene;
mejamo jivoga ministra i mečemo svojega.

Jega sega sam ne za se.

Na kaj je to došlo,
več i bokci prosijo v rokavicaj?

Na kaj so došle te mečke?
Več živ i mi Međimorci z nejmenšaj plačaj vozimo.

Dok bode kaj za fkrasti bode i Kroacije.

Banke nam dajo se kaj očemo,
a unda nam zemejo vejč nek imamo.

Deca nucajo nas,
a mi jim rivlemo mobitele i peneze.

Bogek moj, dej mi strpleja. Ali mom!

Još navek se nebremo rešiti samodoprinsa.
Tak i dale delamo vikendice. Doktoraj!

Kuliko je nazobačil za jen mandat kaj se bodo
i prevnuki skučili.

FURT NEKAJ GRUNTAM

Pregazili smo krizo,
a dočkala nas je recesija.

Si se mi držimo paragrafinov, a poštejakov niti za lek.

V Lepoj Našoj se ne guli sam kalamper.

Rešili smo se probleme z Lejpom Našom.
Odselili smo se v Dojčland.

Glasi se davlejo skrivečki, a listeki se brojijo ruon tak.

Znanje ga je zvleklo vum z rešta.
Znal je da sodec hoda k frizerki Liziki!

Kak god čuda delam nikak nebrem tak dobro živeti
kak moj načelnik šteri nikaj ne dela.

Tak dugo smo putovali v boljše zutra
kaj je več bilo denes.

I v demokracijo so prvi došli političari.

Lepa Naša je bogata zemla, naši ljudi jako čuda vredijo,
na živ si i naši političari peneze posojavlejo.

Mi Međimorci se niti vu filmo nebremo openeziti.

Glas pučanstva nikak da dojde do reči.

Si iščemo pravico i nebremo jo najti.
Furt gledimo v nebo, a gazimo po joj.

Svet zna sam za jenoga trojanskoga koja,
a prinas so se napovali.

Študeral je dvanajst let,
a ve nebre k sebi dojtí kak mo fali staž za penzijo?

Negda smo skorom nikaj ne meli i nikaj nam je ne falilo,
a denes čuda sega imamo, a još vejč toga nam fali.

Cela Zemla se vrti okoli penez,
a v školi so nas vučili da to dela okoli Sonca.

Si dobro znamo da bode došlo to boljše zutra?
Malo zutra!

Pošteje je se kaj imam, ali to je premalo za preživeti.

Naša demokracija je nekaj jako hirava, več je stara skorom
tridesti let, a još navek nuca pelene.

Diktatura težakov – jeso nas pošteno nasanjkali.

Saka čast istini,
ali i ona čuda pot zvleče deblešega kraja.

Zabadav istina govori se glasneše i glasneše,
ak mi čujemo sam kaj nam paše.

Istina je išla z kolena na koleno dok so jo ne v rešt zaprli.

Došel sam do istine, ali se je ne dala na svetlo dneva.
Štela je kaj se nej zazvedilo.

Istina je: nesam lagal dok sam se ne oženil!

Pravda je mudna, a pravico pak je ne muoči nikak dostiči.

Dok je pendrek mel pravo glasa v policiji unda so doktori
meli čuda vejč posla nek soci.

Z botom po hrpto se čuda predi dojde do istine neg prek
paragraflinov.

Nikaj sam ne videl, nikaj sam ne znal, ali dok so mi pendreka
pokazali sega sam se zmisilil.

Nebrem nikak zazvediti što je itak napravil
tulikše lukje v zakonaj?

Od sih zakonov dotukel ga je zakon jakšega.

Istina je da je pravico jako težko najti,
saki den se skrivle v drugi luknji.

Nadjam se, još navek se nadjam, da nam bo zutra bole.
Nikaj ne košta!

Do istine smo došli, ali pravica još navek prekrepeč košta.

Minuli so oni cajti dok je istina bila jena jedina,
denes ima saki svojo.

Nekak bi bilo pošteno kaj bi se kulakima jemalo,
a bokcima davalo, prinas se sam bokcima jemle
kaj nej kulakima sfalilo.

Nega pravice za bokce.
Da bi bilo nej bili bokci.

Što je rekel da naši soci ne delajo po zakono?
Delajo, delajo, po zakono onoga što več ponudi!

Lejpa Naša nam je i dale lepa, a se drugo je ne naše.

Niti na burzi dela ga ne pravice,
tam so zapisani i oni šteri so več zdavnja otpisani.

Nebrem se načuditi božici pravice:
kak ona more to se zdržati kuliko jo si navlačimo.

Nekaj tu ne razmem, pak so doktori i soci ne završili iste
škole, a isto koštajo?

Pravica je za bokce,
kulakima se sodi po čistam drugomo ceniko.

Doktora još moreš kupiti, ak imaš dosti,
ali zdraviče ne!

Na sodo je čistam drugač;
ak si kupil soca, kupil si i pravico.

Se smo zakone spremenili,
sam je ostal zakon jakššega i bogatešega.

Dober i bedak so ne isti, dober je vekši bedak.

Ne znati po čemo smo mi Međimorci bole poznati:
po jalo ili pak po figi v žepo?

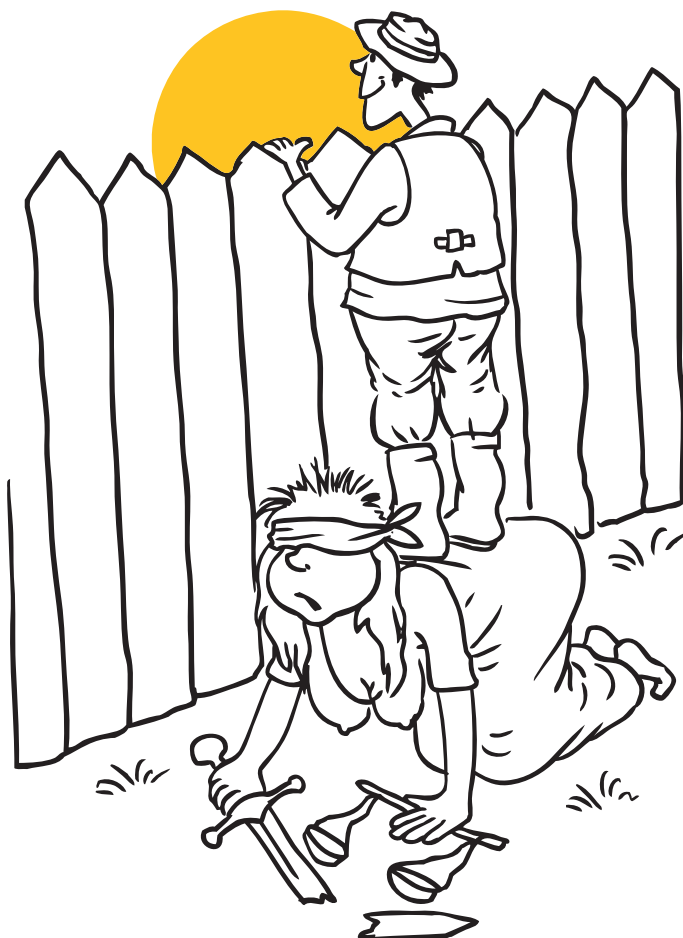
Što pod drugim grabo kopa posle deset let je svedok v Hago.

Što išče pravico nebre to z praznaj žepaj.

Ostavil sam ženo štera mi je branila piti,
a ne kaj nej državo.

Mesto božice pravice zebal sam sosedo,
ruon tak, Božico.

Samo stiha prosim,
naša pravna država spi.

Sam žene, doktori i fiškali znajo kuliko ljudi nucajo laž.

Nešterne istine so, veruvali vi to meni ili ne,
ne istine.

Ipak ga je pravice na ovomo sveto.
I žene kulakov nosijo devet meseci.

Si smo mi ljudi brati po Adamo i Evi. I Kain i Abel so bili!

Dužen sam,
znači postojim!

Mora li i laž na sodo govoriti istino i samo istino?

Saki od nas nek plača svoje grehe.
Najte več delati grehe na moj račun!

Zgubil sam pošteje. Prosim onoga što ga je našel nek si ga
ostavi. Ovak mi čuda bole ide!

Ak ti pravica nebre pomoči, probaj z kovertlinom.

Nejleži je, ipak, priznati ljucke grehe.

Da je bil nepismen ne bi ga našli po rukopiso.

Političari se ne bojijo istine, ona je na sigurnomo.
V Remetincu!

Si smo mi jednaki pred zakonom,
sam je zakon ne jednaki za se.

Bil je prekproketo spameten. Čuda istini je zmisлил.

Kaj se si čudijo kaj mi je diploma ne prava,
pak mi je i plača takša.

Kakša je to naša demokracija,
več se niti z političarov ne smeš norca delati.

I pamet je zgubila dobroga glasa, zato jo več nišči ne posluša.

Sodec je zel pravico v svoje roke: za mito ga je oslobodil, a
kovertlina mo je zel.

Pravica je prevagnula na našo strano, naš svedok je
pošteneše lagal.

U ime naroda! I na jegov račun!

Glava mi dela sam probleme,
nigdar ne dela dok jo nejbole nucam.

ŽIVLEJE PIŠE SVOJE AFORIZME

Mi Međimorci smo najbrž nekša rodbina Diogeno:
ne damo se fkrej od lagva!

Živleje još navek piše romane,
a prepisuje se kaj što nuca.

Na čakanjo sam: čeki dohajajo, franak raste,
penez odnikod, a i jesti bi moral...

Jedva vežem kraj z krajom, a bubregi so i dale v lojo.

Zakaj bi itak tajne službe mene poslušale,
pak mene niti žena, a niti deca, nikaj ne posluhnejo.

Ma kakše skijanje, furt mi je morje na pameti, morje
neplačenih računov...

Niti v partijo ne jemlejo sakoga,
sam one šteri se znajo pobrigati za sebe.

Političari nam furt obečuvlejo boljše zutra.
Eva je Adamo to još negda obečala.

I ja sam za petokrako,
ali na pivinskoj flaši!

Cukor je nej tak velika sreča kak sam mislil,
a tak mi i na krvni sliki piše.

Si znajo de se tre hapiti, a de je kraj,
sam se mi Međimorci navek hapljivljemo od kraja.

Počel je od nule i još navek je tam.

To kaj smo goli i bosí – to je te raj na zemli?

Prinas v Lepoj Našoj, kune so nevjredneša živad.

Kune so ne ftiči,
ali jif je jako teško zastajti kaj ne odletijo.

Od lisici je pobegel,
ali prsten ga je zarobil.

Škola živleja je jako, jako teška.
Makar so si diplomerali, ali je još nišči ne preživel.

Školo živleja sam čistam lefko zbavil,
ali sam zahuzal na praksi.

Živleje je pravzaprav teško,
zato smo si tak zmočeni.

Niti Tomson nebre svojim glasom tuliko ljudi dozvati
kuliko ja svojim morem restirati.

Dok se prodavalo i ja sem kupoval.
Ve imam štiri razrede pučke škole, velikoga počinka i
fakultecko diplomo.

Prinas je nikak ne mogel diplomirati,
odišel je v Europo i vrnul se z diplomom.
Tak so negda naši japeki hodali v Bosno...

Na remenima največ prešparamo,
se krajše nucamo.

Neje petek trinajsti tak hudi den kak se pripoveda.
Soda sam dobil!

Celo živleje je nikaj ne delal, ali so rekli kak je nagrada za
životno delo došla v prave roke.

Obranili smo državo, niti nam je fala ne rekla.

Švicarci so nigdar ne ratuvali,
a mi furt ratuvlemo ž živim frankima.

Da bi mogel svojega jala nekomo prodati i ja bi postal kulak.

Na našim reštima ne zakleplejo vrata,
ali nišči se ne da vum!

Si se bunijo protiv šatorov v Savskoj,
pak je naš turizam ruon tak počel pod šatoraj.

Dok je INA odišla za sneho v MOL
igrali so mađarskoga čardaša, a tancanje z mladenkom se
plačalo hižnomo japici v ojerima.

Hrvatov je se vejč i vejč. Po grobljima!

Sam političari i golobi morejo onerediti sakoga,
a kaj jif nišči na red ne pobere.

Tati delajo kak i porezniki, žjejo tam de so ne sejali.

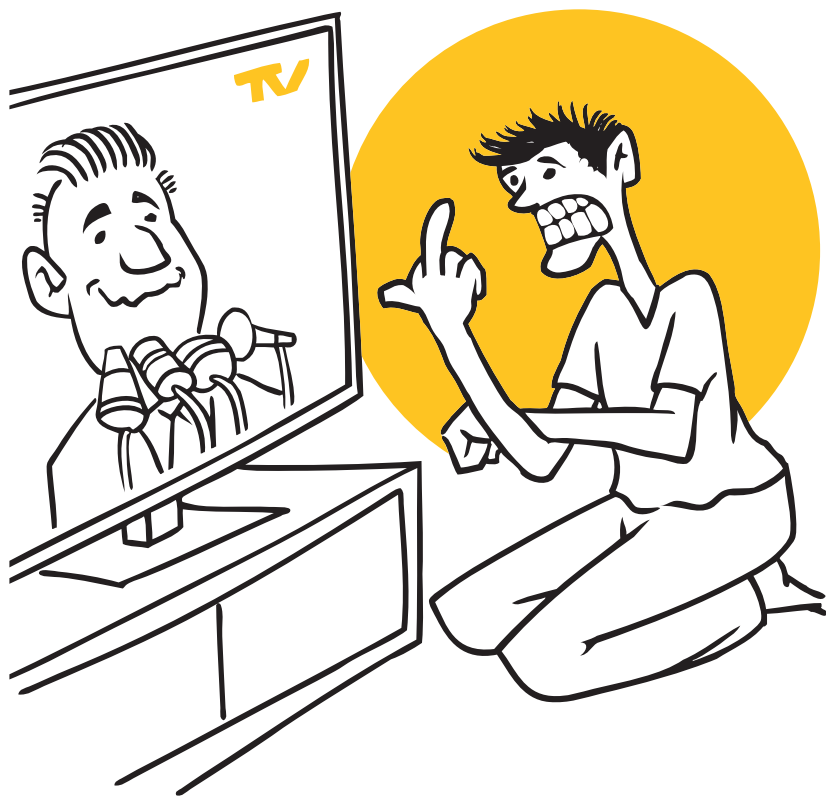
Poreznjaki so pošteneši od tati: ruon tak ti od hiže se
odnesejo, nikaj ti ne razmečejo, a i papera dobiš.

Novi precednik je na pol zmenšal broj ministrof,
vejč ga dopadne dok se delijo.

Nbrem razmeti zakaj se ovi z televizije ne bavijo z politikom?
Pak oni se nejbole znajo!

Pak moram na spoved,
fčera sam se svadil z televizorom.

Lepa Naša je jedina zemla na sveto
de so fabrike faleše od gemištov.

Kaj delam? Ja sam zet, a test mi ima fabriko.

Za penziče je korizma celo leto,
meso ionak vidijo sam na sliki.

Čudne so te europske vure, furt kažejo dvanajst i pet!

Na stolo sam cvetje i maske, nigdi čistih računov i obrazov!

Štel bi kaj bi žena mene tak rada mela
kak soseda svojega kujseka!

Ne perejo sam tajkuni peneze, žena je i moje oprala.
I speglala!

Zakaj so petki črni?
Zato kaj se dela v soboto!

Nikak nebrem ženi dopovedati da sam ja za mir,
ona bi furt ratuvala.

Da so ne našli interneta nigdar Severina nej došla
v mojo hižo.

Bil sam na djeti dva tjedne i zgubil sam četrnajst dni.

Vinograd je jedini grad v šteromo bi štel biti gradonačelnik.

Imamo moške, ženske i sredje misli.
Ove zadje so deca od onih napre.

Se sam preiskal i v gruntovnici sam bil,
ali sveti Vinci je nigdar ne mel gorice.

Da so se žene ne slekle
nigdar Pitagori nej trokot pal na pamet.

Pes je čovekov najboljši prijatelj.
A zakaj je unda na lanco?

Jega dnevvov da nikaj ne delam – več se živ nabralo
šest v tjedno.

Teško je biti političar,
ali se splati.

Zebrali smo kombinerano: komuniste – katolike.

Nevola nigdar ne dohaja tak kesno kaj nej bilo prerano.

Nešči drugi bo platil ceha – mi smo takše živleje ne naručili.

Žena i ja ipak imamo nekaj zajedničkoga –
– ženili smo se istoga dneva.

Brzino svetlosti znamo,
a ne znamo kulika je brzina kmice?

Naš cuk za Europo je vozil po vinskoj cesti,
pak se je nikomo ne žurilo.

Neje važno biti prvi,
važno je dojeti na red.

Stare hiže i mlade žene se jako lefko vužgejo.

Julika je štela kaj bi bil jeni Romeo. Nesam se dal,
prestari sam kaj bi mladi hmrl!

Tvornice tajkunima,
a težaki sindikatima.

Mito, mito..., navek sam te daval,
a nigdar jemal.

More je ne stvoril Božek, najbrž je to prepustil ženama.
Zato je presoljeno!

Najte mi jemati reči z zobov!

Živleje košta,
a niti sprevodi so ne zabadav.

Rusov je jako čuda,
a Kinezov čuda, čuda vejč...

Bokci so najbogateši, nikomo so nikaj ne dužni.
Otkod bokcima tuliko penez?

Sneg curi sam po zimi jerbo je sezonski težak.

Povijest pišejo i zmišljujejo pobjedniki.

Nikaj ne nucam,
se so mi obečali.

Bole mleko v praho nek prah v mleki.

I novi loncek ima svojo nejslabešo kariko.

Nemam kaj zgubiti,
zato me ne pustijo v kladionico.

Čuda pot postim, dok mi žena ne skuha.

Ne verjem da ga na sveto vejč ženi nek moški,
da je tak ne bi ja bil sam.

Živleje je kak telefon,
saki čas ti se nešči zmeša vu vezo.

Ljubezen je kak partizanka,
ak jo bole skubete i fondate bole raste.

Da ga ne vraga ne bi niti Božeka nucali.

On šteri hrče je još nigdar ne zbudil sebe.

Teško ljudima šterima so prazne roke i dok se za glavo
primejo.

Prazno slamo moreš mlatiti kak dugo očes, ona ionak ne zna
da joj je dosti.

Moški jif skrivlejo,
a jeleni se štimajo z svojimi rogi.

Blaženi šteri so stiha dok nemajo kaj reči.

Tak dolgo dok lojsam po sveto,
moja mama ima sina.

Još nigdar sam ne bil tuliko star kak denes.

Dok zatučeš komarca
roke so ti zmazane od tvoje krvi.

Drevo si nebre zbirati komo bode hlada delalo.

D(r)ugovi so još navek jako reširena pojava.

Nigdar ga pod drevom ne več listja
nek ga bilo na drevi.

Kakši so ljudi te naši doktori?
Služijo na betežnikima!

Tre zdržati ovo teško živleje,
posle imamo dosti cajta za počivanje.

Poglednite bar i z naherenoga rafunga dim ide ravno vum.

Sračka je fletneša od svetlosti.
Nesam ftegnul niti svetlo vužgati!

Dok hmerjem ravnam se v raj,
dosta mi je ovoga pekla na zemli.

Pošteje sam del na rasprodajo,
ali nišči niti ne pita za juga.

Boks je pravzaprav spominek v rukavicaj!

Najempot mi je došla želja kaj bi nekaj delal.
Fala Božeko, uspel sam je se rešiti.

Evolucija još navek traje;
bil je čovek, a ve pak je prasec.

Dok se spominam sam z sobom moja je navek zadja.

Negda so ljudi šparali v štomfama,
a denes so bos, nemajo niti za štomfe.

Mislite malo i na bokce. Bar negda.
To bar nikaj ne košta!

Ljuckoj gluposti ne tre pasoša kaj prejde se meje.

Saki den nam punijo glave,
za želoce se moramo sami pobrigati.

I na (auto)poto uspeha si negda tre počinoti.

I deske v glavi čudapot život značijo.

Što bi znal za Mateka Gupca
da je Franc Tah i bil poš tejak?

Nebreš nigdar biti v opsajdo ak imaš dobro zaleđe.

Prodavlem koja kaj zaškolam telca.

Zakaj se v ovom lepom, ali kratkom,
živlejo spominamo največpot z prostaj rečenicaj?

Mogel bi igrati za našo labodoritaško reprezentaciju,
to kaj se ja morem fulati to nišči nebre.

Lefko je biti primjer drugima,
probajte z svojima!

V semo najbolši i nejspretniši opstajajo.
Tak je i med kulakima i tatima!

Živleje je kak luk, dok ga pošteno zagrižeš suze same tečejo.

Nebrete me nigdar videti kak perem posodo i peglam veša.
To delam po noči, dok je faleša struja.

Si znajo da furt kesnim na posel,
a zakaj se unda sako jutro znova čudijo?

Od da je radni teden krajši i štrajka se sam pet dni.

Makar jo furt nosi sobom, čovek hajdipot zgubi glavo!

Odefčil sam se cigaretlinov i pijače,
a niti za jesti nemam.

Jegovih pet minot je trajalo štiri leti.

Svet je ponorel, zato je v norišnicama božji mir.

Čim je pravica v plavim kovertlinima došla v sode nišči je,
pod milim bogom, ne nikaj kriv.

Što ove na težačkoj burzi magadi,
pak tam pravzaprav nišči nikaj ne dela.

Den ima preveč minot kaj bi nam saka bila srečna.

Pak zato turisti hodajo k nam
kaj naše fabrike ne smradijo zraka. Zaprli smo jif.

Kvocijenta inteligencije so mo ne mogli zmeriti,
a i kuliko je naharačil so ne mogli prebrojiti.

Ak bo i dale tak malo dece,
Božek, što bo ostal?

Ne znati kak boga slama more to se zdržati kuliko jo mlatijo?

Dobil je reč i ve jo neče vrnoti.

Kam itak Eskimi zakapajo svoje ratne sekirke?

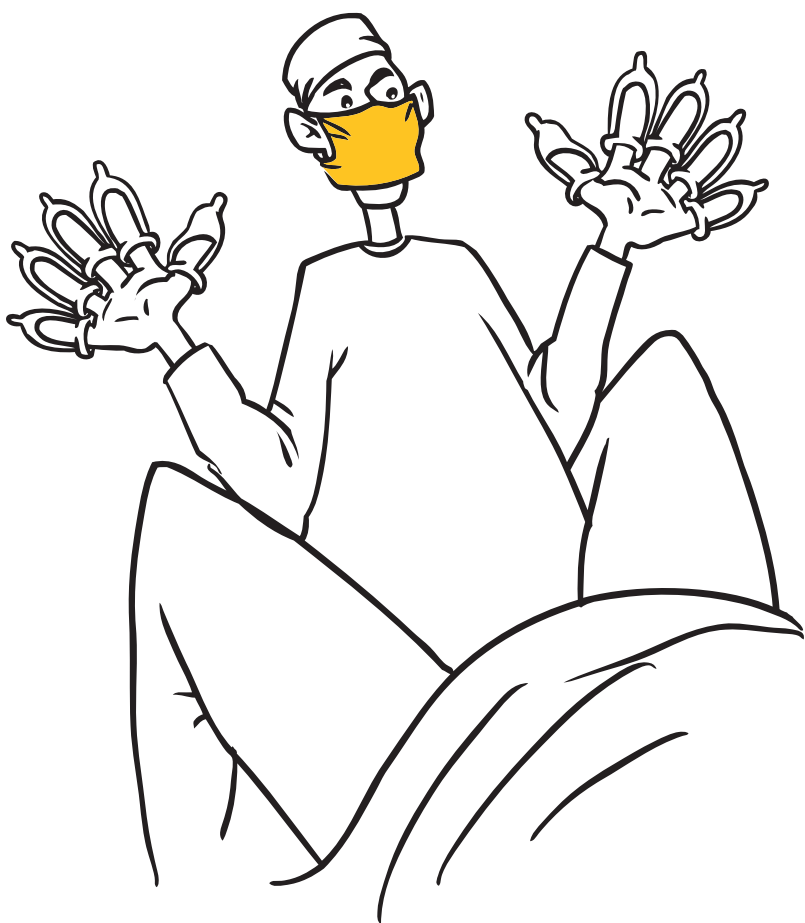
Saki den sedim pred televizijom.
Ne gledim nikaj, spim!

Zebrali smo vlado kaj bodo gospodarili,
a oni reznašajo.

Kupuvlemo vreme,
a unda nemamo cajta kaj bi ga ponucali.

Ginekologi i tati navek delajo v rokavicaj
kaj ne ostavljajo trage.

NESO ZA MLAJŠE OD DVANAJST LET

Mož i žena spijo v istoj posteli,
glave držijo na istomo vanjkušo, a ipak si saki svoje grunta.

Čujem da se bode oporezuval i dober glas.
Najgerek sam kuliko bode itak platila soseda Barika,
štera je več na leta na glaso?

Bil sam zatelebani, a ve pijem. Predi je trpelo srce,
a ve pak želodec. A glava zabadav navuke davle .

Več sam sprobaj hajdi polovici
i nikak nebrem najti ono bolšo.

Bota je pobegla z raja nebeskoga,
i skrila se je v žensko krilo, v raj zemaljski.

Dok je car gol unda je več i vrag svoje odnesel.

Car caruje z carstvom, a carica z carom.

Oženili so me prek noči,
dok sam došel k sebi več so i jena deca bila prinas.

Rekli so mi kak me več dugo vleče za nos.
Nesam veruval dok sam se ne v zrcalo poglednul.

Poslali so me v rešt, zgrešil sam propustom.
Nesam jo prijavil v imovinski kartici.

Koalicija je kak grupni seks; jedni furt zabušavlejo.

Dok sam zidal svojo političko karijero,
žena mi je koalerala z sosedima.

Kupil sam knigo: "Kak z ženom dojt na kraj!"
Več sam dosti toga i dopisal.

Odhajam vum sako večer, negda i po tripot. Pušim na zrako,
tam je nejzdraveše. Tak mi je bar žena rekla!

Nigdar se nej ženi rivati v reč dok je stiha ak nečeš ziti kak ja;
več dvajsti let nebrem dojt do reči.

Govorim furt ženi: spodnjega veša mi nej prati v omekšivačo,
vekši bo hasen ak ga pošterkaš.

Žene so anđeli štere nam je Božek poslal na zemljo
kaj bo gori mel mira...

Nigdar sam se ne svadil s ženom,
navek ona z menom.

Mene je pregazilo vreme, a jo metereolog.

Kaj ti je ljubezen na prvi pogled:
on se je zagledal v jeni resporek, a ona v jegovo bukso.

Sam je jena hmanja žena na sveto,
a zakaj sam jo ruon ja dobil?

Ožejeni moški ne živijo duže,
to jim sam tak zgledi.

Moški kormanijo z svetom, a žene z moškima.

Ateisti niti ženama ne verjejo.

Trojanski koji ne orjejo kak međimorski,
oni se bavijo z politikom.

Žena je kak kniga, ako očes hasna meti
moraš jo saki den v roke jemati.

Niti jeden moški je ne tak spameten kaj žena od jega nej
mogla bedaka napraviti.

Imamo se radi, to je se kaj nam je na krajo još ostalo.

Stare mačke imajo nejrajši mlade miše.
Saka sličnost z ženami je čistam slučajna.

Zakaj žene počrlenijo dok velijo "ne"?
Pak i deca počrlenijo dok zlažejo!

Dok sosed dojde dimo sosedova žena navek gledi na vuro,
a moja na kalendar.

Žene i dok nemajo kaj reči nebrejo zdržati
kaj nam nej i to rekle.

Dok žena dojde v krčmo ili išče moža ili pak beži od jega.

Se žene bodo jenoga dneva postale dovica.
Ak ne hmerjejo prefletno.

Dok sam jo našel bila je lefka ženska,
a ve ima vejč od devedeset kil.

Da je žena meje pripovedala ja bi još bil živ.
Več sam jo ne mogel poslušati.

Zbogradi Crvenkapice so si vuki na hudomo glaso.

I malim vukecima, kak mi mali deci,
prepovedajo priče o mamici i Crvenkapici.

Neje lefko denes moški biti. I žene nas se meje nucajo.

Furt me to gvinta: kaj bi bilo z svetom
da je Eva ne zela stvar v svoje roke?

Zakaj žena navek deci davle bolšo hrano nek meni?
Pak si je z menom ne rodbina!

Barika je moja soseda. Kak nas je Božek lepo povezal!

V zadje vreme mi ženo saki den viđavlejo po krčmaj.
Neje počela piti, mene išče!

Ako ženo glava boli saki den,
unda mož mora iti k doktoro!

Božek je čuda bolši od žene,
šenka mi se moje huncvutarije!

Nebrem veruvati kak tua mala fletno raste;
ne tak zdavnja mi je bila pre srco, a ve mi je več na vrh glave.

Žene furt mašejo z prstenom.
Faliyo se z minulim delom!

Iščem hižno pomočnico za (po)nočne posle!

Iščem navučitelico štera bi me vučila.
Prednost imajo one štere vejč toga znajo!

Dobre so puce jako dobre,
ali so one druge čuda bolše!

Prvi grafit: Eva, čakaj me, v pol noči, pod jabukom!
Adam.

Kak ne bodem mel rad navučiteljice,
pak one so me navčile se kaj znuom.

Cilj navek opravdavle sredstva,
ak žena ne pita na koga si jiv potrošil.

Zakaj jezikovo juho navek žene kuhajo?

Siguren sam bil da je to moj posel,
a ve vidim da je ženin sin se bole k poštaru sličen.

Test pije, punica klafra, žena se karta,
a ja si nebrem pomoči jerbo
saki štrti Međimorec hoda na posel.

Švaleri bi se morali pobrigati
kaj bi nam žene na vreme dimo dohajale.

Za srečo je treba dvoje:
flaša i ja!

Naši sosedi so mužikaši:
Barika je prva violina v grado,
a Tonča prva truba v seli.

Da gud upoznaš ženo navek je prekesno!

Soseda i ja smo več v osemdesetima,
a još niti jeden den nam ne mine brez seksa.
Lepo se je zmisлити.

Žena bi se ve restajla,
a ja se ne dam,
što bo me ve štel tak dužnoga i tak znucanoga?

Tajnica je nikomo ne povedala,
ali je čistačica ne mogla zdržati.

Kaj se dobroga moremo nadjati od Amerikancov,
pak tam je i Monika popušila?

Več žene ne spituvlejo zrcalo što je najlepši,
ve za to imajo Fejsbuka.

Dovice so žene štere so svoje može v red posprajle!

NAVENODJAL SAM JIV V TRETJOJ SMENI

I moda je zišla z raja,
Eva je zбоgradi Adama mejala smokvine liste.

On je bil matematičar, a joj je bole ležala računica.

Neje nikaj niti pitala sam je vgasnula lampaša
i zela je stvar vu svoje roke.

Da bi tuliko klečal pred Božekom kak pred Barikom,
Božeko bi se več premilil.

Nejpredi sam fkrej gledal,
a posle sam ne mogel oko genuti z te čipkici.

Šesti den me je doktor prečital: moj beteg je bila jegova
medicinska sestrice.

Dok je Tonča lovil ščuke na Dravi,
sosed se je doma igral s ženinom ribicom.

Iščem tajnico štera bo sima tajila,
a sam meni davala.

Žena več ima celi pušlek lasi štere je nabrala
po mojaj reklecaj.

Nebrem veruvati, tak spameten čovek, a kak bedak je zišel:
napelual je petnaest let i nišči je ne znal,
a unda se je narodilo.

On je ne mel voljo, ona je ne mela voljo,
a i ono je došlo kontra svoje volje.

Kaj je čovek stareši žene mo se meje trebajo. V posteli.

Još navek čuda vejč vredijo oni šteri imajo
(med)nogaj nek oni šteri imajo v glavaj - labodoritaši so
čuda bole plačeni od znanstvenikov.

Rekla mi je da sam prokockal svojo priliko,
a nigdar sam se ne kockal.

Zbrčkaval se z Amorove strelice,
a ve se je nebre rešiti. Sosede Barike!

Hodal je, bežal, vozil se z peciklinom, plaval, vežbal,
lickal, a jeno srce je popustilo v bemvejo.

Čuda jif je zglajzalo dok so genuli od srca prema pameti,
ali v jačko so si potrefili.

Mam posle gostovanja mi je rekla: ti si ve moj,
za tebe sam prisegla i nečem kaj bode nešči med nami stal!
Tak dolgo je bilo dobro dok je stal...

I ženaj vreme ide, nucali mi jiv ili ne!

Adama i Evo je Božek natiral z raja,
a bota se je dosmickala za jimi.

Nešči mi je namisel fkral i ve je ž njim trudna.

Si rivlejo roke v moje žepe: krčmari, porezniki,
trgovci, političari..., niti jeden je ne počrlenel
dok se je za mojo figo prijel.

Dok je fiškal zel stvar v svoje preštimate roke unda sam i ja
pravzaprav zazvedil kaj sam ono večer delal z sosedom.

Negda se pripeti kaj v rešto završijo i oni kaj so ne nikaj krivi.
Ruon tak se pripeti kaj rodijo i one štere so ga ne
niti v roko prijele!

I v grupnom sekso se oni, šteri so bliže pečki,
bole grejejo.

Ne zgledavlem se več za sakom mlajšom i lepom ženom,
nekaj me je zaštekalo v šijako.

Kemija je sa vražja, ona nas je dotirala skup,
a fizika nas je restirala. Nesam mogel kuliko je nucala.

Štela je zeti stvar vu svoje roke, ali se je rajfešlus zacvikal.

I doktor je potvrdil da sosed ima praf:
fali mi kalcij i zato mi se rogi ne vidijo.

Znova nam se rivle seksualna revolucija, prvoborci z minule
revolucije so vpešali; cevi so jim se zavinule.

Moški so prestali ratovati dok so zazvedili
kaj se morejo seks-bombe.

Dok smo se ženili bili smo dosti jeden drugomo,
a dok smo se reshajali nucali smo tretjega.

Z letima so Evini kostimi se vekši, a smokvini listi se menši.

Čim se mlado vino zčistilo
i žena je priznala da sem bolši nek predi.

Biračko telo moje žene je zebralo i sosed Pišta ve hercuvle.

Imam jeno željo: štel bi biti leptirek na tangicaj sosede Barike.

Otpri smo jedno drugomo srca,
a unda smo se spustili niže...

Ne znati kaj je huje,
muke z egzistencijom ili pak z potencijom?

Seks na radnomu mesti vam nejde v radni staž.

Imeč rad svoje pajdašice, ali pazi kaj se to ne zazvedi.

Čim je lepša i mlajša žena štera te ima rada
to boš leži svojo stavil.

Žene, šterima je seks furt na pameti
so denes jako raširena pojava.

Laž ima kratke noge,
ali so i one dobrodržeče.

Negda so puce v zamoš išle v jedanaajstomo ili pak
dvanajstomo meseco, a denes predi devetoga.

Kak je žena znala da sam slabo vpučeni v moški posel
ak sam joj bil prvi??

Žene so puce šterima je stekla garancija.

Svoje je najlepše dneve preživela po noči.

Žene pijejo prahe kaj moške nej bolela glava.

Svet se odnavek pravzaprav vrtel okoli ženi.
Ne znati što nam je podlečil Sonce?

Za večerjo me navek isto dočaka: jezikova juha,
mrzli oblizeki i prazna postela.

Glavni borci seksualne revolucije so ne v šumama,
nek v posteljama.

Oblečila se po butikaj, a slačila po goricaj!

I gola ženska ritica, kak i želencija, ima svojo prvo strano.

Nejleži je dojeti do ženskoga srca na kolenaj!

Mlade tajnice najrajši imajo stareše šefe jerbo jif oni nigdar
ne varajo z svojimi ženami.

Internet nidar nebre zameniti sekretarico.
Još niti jeden šef je ne spal z internetom.

I moja soseda je išla z kolena na koleno
dok se ne zmočila i ostala trudna.

Seks je imenica moškega roda štera se ne nuca v jednini.

Soseda Barika je bila na dobromu glaso
dok se je ne zazvedilo.

Skupa smo grešili: ona je bila grešnica, a mene so falili.

Romeo je Juliji bil prvi,
zato jo je tak lefko na se nagovoril.

Nejbolši je on glumac šteri more z sakom glumicom.

Političari imajo moč,
a žene noč.

Potegel sam doli nejpredi grudnjaka, unda sam to napravil
i z gačkaj, na štriko so ostali sam kvakači.

Znal sam da sam ne prvi,
ali me je vništilo to kaj sam ne bil niti zadji.

I ja sam na čakanje,
čakam kaj sosed odide na ribičijo.

Ljubezen je ne greh,
ak je ona ne ožejena.

Nešterna pitanja so tak teška
kaj na odgovore tre čakati devet meseci.

Neso si rotori isti, napriliko, rotor sosede Lizike
se čuda fletneše obrača od našega doma.

Ak je moški na dobromo glaso,
žene i to morajo sprobati.

Na Marici so se poznali junaki.

Ženidba je zaje(b)dnica odkod god glediš.

V sekso, kak i v politiki,
navek ve(li)čina pobeđuvle.

Pajdašice so čuda boljše od pajdašov.
Nigdar, dok prosiš, ne velijo da nemajo.

Nejteži je biti rezerva v svojem bračnomo trokoto.

Saka žena štera drži do sebe
si zbere onoga šteri si bo posle jo zebra!

Mejam štiri kokošje jejci za dve nojove.
Očem jempot i ja meti velika.

Venerinoga breščajka i planinari osvajajo odozdola.

Žene se žalijo na doktore:
se morejo dobiti na recept sam jega nikak.

Bole je nositi ženine roge,
nek da ti žena nosi cvetje na grobje.

V trečoj smeni sam navek največ dobila – falila se soseda
Barika. I sin Ivek je z treče smene.

Od živine na grunto nejrajši je mela racaka. Jegovoga!

Ivica i Marica so legalizerali svoje:
Ivica ftičeka, a Marica mačkico.

Sosedi sam oprostil se ono kaj je z menom zgrešila .

BETEŽNO GOMBANJE

Zdavnja so se doktori odrekli plavih kovertlinov.
Farbo so puščale pak so prešli na bele!

Nejpredi so mi poslikali glavo, neso nikaj našli,
pretepli so mi želoca, bil je prazen, na krajo so došli do bukse,
niti tam nikaj. Zdrav sam!

Vreme leči se rane, ak se fčakaš!

Brez pijače jako težko zmagadim dneve,
a pomalem mi več i po noči fali.

Furt nekaj ziskavlem: po dnevo iščem pota do kleti,
a po noči pak za dimo.

Za prazen želodec je kriva prazna glava.
Tak bar želodec veli.

Nejveč pot oni šteri nemajo niti malo soli v glavi,
solijo pamet sima drugima.

Furt si gruntam da sam brez falingi,
ali najbrž ovi okoli mene čuda bole vidijo.

Penez je jedini lek šteri leči se stresne rane.

Niti jeden črv sumnje je ne fcrkel od gladi.

Mi mokri brati smo, na srečo, ne od iste mame,
a ločemo kak da smo od istoga jape.

Prazen želodec nam nejveč pot pokvari se računice.

Da prazen želodec ne bi krolil nejveč pot bi ostal prazen.
Sa je sreča kaj i prazne glave ne halaburijo.

Med moškima ga čuda oslekov, sam se to mam ne vidi.
Neje se vu vuhima!

Ne sekera mene prvi april,
zajebavlejo me celo leto.

Jempot poštejak za navek bedak. Za te beteg ga nega leka.

Kaj so itak jeli naši stari? Sam ono kaj so meli!

Naša međimorska pamet je na velikoj ceni,
ali je jako slabo plačena.

Bil sam na pranje možđanov,
a ve pak se nebrem zmisлити zakaj?

Sako jutro pošteno zajtrekujem,
ali mi je želodec ne zrasel od zajtreka, to mi je od pive!

Ekologija bi, kaj se naravi dotikavle,
morala biti v svesti sakoga čoveka..., a prinas je v nesvesti.

Nejso navek glava i žepi povezani: ne najde se navek v
žepima ono kaj v glavi fali.

Mi smo betežni ljudi,
zato je i našim apotekarima sekirka v med pala.

Se je vejč oni šteri iščejo svoje koreje. Frižider jim je prazen!

Biračko telo je lačno i ženo,
zato so i biračka mesta preseljena v pučke kuhje.

Pred leto dni smo ministra pelali na test inteligencije,
stopram denes je nalaz gotov – nikaj so ne našli!

Spametni imajo pamet, a kulaki peneze. Saki svoje!

Kakši so naši političari nejveč posla imajo psihijatri.
Sreča je kaj političare jemlejo prek reda.

Nekša me je hetika prijela, idem k doktoro,
dopunsko nesem v buksi, bolovanje nucam!

Politika je beteg za šteri ga nega leka. Pitajte psihijatre.

Kakši smo to ljudi mi Međimorci da nas i gripa zbegavle?

Kak smo se lefko rešili pijancov:
posle kruha z kriglina imamo i kruha z kupice.

Prvo polovico živleja čovek leče kaj zasluži peneze,
a v drugoj polovici nosi te peneze doktoraj
kaj mo povrnejo zdraviče.

Vreme leči se rane, zato se pre doktoraj tak dugo čaka.

Želodec navek prizna da je prazen, glava nigdar.

Neje nevola ak ga na glavi ne lasi,
nevola je ak je glava prazna.

Kaj imamo vejč let se smo stareši.
Za pamet se još navek nikaj ne zna!

Birokracija je kak i septička graba,
nejvekši komadi navek splivajo.

Žofke trave so jako zdrave za želodec, travarica ruon tak!

Pravi pijanec je on šteri more spiti vejč nek more platiti.

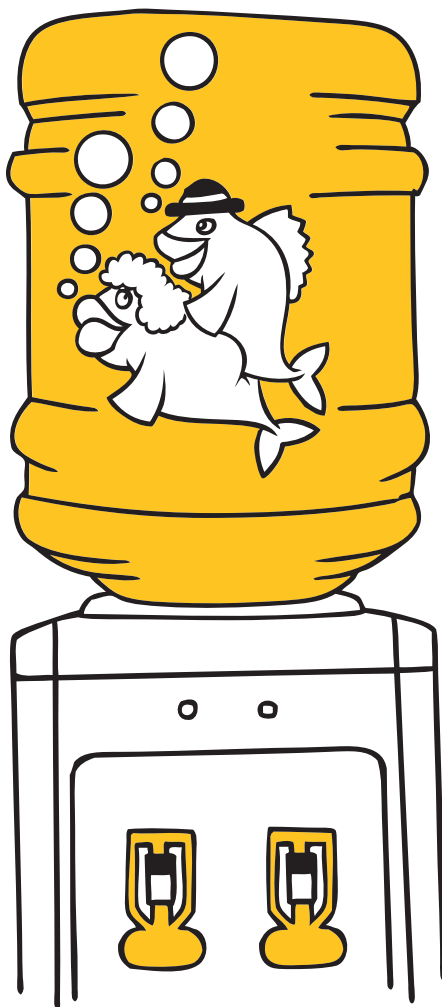
Vlada nam je obečala med i mleko, a ve se nebrejo
dospomenuti koga bodo vrcali, a koga pak dojili.

V bitki izmedo pameti i srca
želodec navek odide po riti k meši.

Zavlekel se je direktoro v srce.
Rival se je črez zadji ulaz!

Najte piti vodo,
ribe so se venodjale v joj!

Onima šteri so se rivali v rit
so tuneli nejpredi na pamet pali.

Nebrejo naši ljudi biti zdravi dok so nam doktori
plačeni po učinko.

Da se pamet meri po veličini glave
što bi se mogel meriti z bumbarima?

Kaj dobimo ak sparimo čmelo i kravo?
Marše štero davle med i mleko!
Pak nam to i političari obečuvlejo.

Kak da srco verjem, več me je tripot fkanilo?

Se vejč i vejč betežnikov,
a doktori v politiki!

KLATARIM SE, PAK SI GRUNTAM

Nesam na Fejsbuko. I pajdaši so se počeli fkrej od mene
obračati kak da sam vušivi.

Deca i školarci so na kompjutoro, mladi i študenti na pijači,
a si ostali smo na kruho i vodi.

Si bi jejci, a nišči ne bi hranil kokoši.

Se je delal v rokavicaj i to boksačkaj.

Denes je se nampak: spametni vnuki prepovedajo bajke
japicama i mamicama.

Posle greha sam došel na svet i kaj se unda čudite
kaj furt grehe i delam?

Se do čega je došel mo je partija donesla,
a unda je nešči svetlo vužgal...

V školi je bil za nikaj,
a ve mo nebremo niti do nosa doseči.

Tehnika napreduvle, v hotelima i novim hižama se vrata
otpirajo z karticaj, a v bolnicaj još navek z kovertlinaj.

A kaj se more, leta donašajo i odnašajo svoje:
doktor nam je prestal piti kavo z bogradi tlaka,
viskija zbog jetri i bubregov, fala dragomo Božeko
kaj mo ojeri ne škodijo zdravičo.

Senjala je princa na belomo konjo,
a v zamoš je odišla za konja v črnomo Merđijo.

Štefek se je požalil: moral sam se črleniti pred navučitelicom
zbog japini domači zadači.

Negda je Božek bil peta kolona med komunistima,
a ve mo isto oni delajo v cirkvi.

Božeko božekovo, caro carovo, a kaj ostane... Božeka
fkajuvlemo, cara smo sfondali, a političarima nigdar dosti.

Nebrem to razmeti, v socializmo ga ne bilo bokci,
a dok je socializam prepal sam so bokci ostali?

Ne znam jeli sam dobro razmel? Nekši so se spominali kak
bodo znova otprli školo za kulake i to v Kumrovco.

Se sam ispite polagal pismeno.
Odgovore sam nesel v kovertlino.

Meni vam naša pokojna mamica jako fali, ali ne zato
kak si vi gruntate, kaj je mela veliko boračko penzijo...

Hajdi dugo sam v školo hodal, dosti sam se toga navčil,
ali me je sejeno biračko telo prečitalo.

Zgubil sam desko z glave. Što jo najde nek mi jo vrne –
– to mi je japin herb.

Jako sam najgerek de se itak školajo tati?
Još smo niti jenoga ne prijeli.

Saborniki dobavljajo peneze za odvojeno živleje.
Odvojili so se od svojega biračkoga tela.

Nesam vam ja Ded Božičnjak sam tak zgledim:
opravo sam herbal, torbo sam si posodil i prosim!

Neso me mogli najti v biračkomo spisko, nesam se bunil,
pak niti doma nemam pravo glasa.

Pet let vučimo deco govoriti,
a unda petnaest let zijamo nad jimi nek ftihnejo.

Deco moramo delati i odgajati sami.
Rode so zadužene sam za kučno dostavo!

Ak očes kaj te ne bodo prijeli v laži, laži sima isto.

Če si duže gruntam se sam sigurneši:
bedastoče so naše prirodno bogactvo.

Nigdar smo ne sami,
država nam je furt za petami.

Znuom sigurno da ga imam, a zakaj ga unda nebrem najti?

Srečne so familije v šterima se roditeli med sobom spominajo.
Mi ne da se spominamo, mi se i svadimo!

Čovek je tak jaki kak so jaki jegovi pajdaši.

Prekaplem po ljuckim živlenjima, iščem svoje.

Nesam poznal svojega japico,
ali sam jako najgerek kaj bode ž njegovim vnukom.

Od se živadi ruon so majmona zebrali
kaj bo od jega postal čovek?

Odnavek sam štel biti čovek – toži se jeden majmon.

Saki čovek na sveto ima svoje mesto pod suncom,
a moje je več zavzeto.

Božek hercuje s zemlom, a penezi z ljudima.

Kaj je svija debleša i koline so bliže.

Predi nekaj meje od 20 let mi je počila gumija v Gorskomo
Kotaro. Sinek, Goran, je fčera navršil devetnaest let.

I svojim čmelama moraš zeti meda ak se očes osladiti.

Čitam svoj životopis i morem vam priznati
da sam hajdi toga zazvedil.

Kuliko delamo, med Međimorcaj ga več oslekov
nek med Dalmošaj.

Lefko je dati jejci dok znaš kaj boš dobil piletino.

Imam sam jeno opravo
i navek si oblečem da štero očem.

Bavkal sam na karavano,
pak so me zbili kak pesa!

Točno vreme: skradja je vura!

Riba smrdi od glave, neje ona kriva kaj nema noge!

Svetlo je otok v morjo kmice!

Lepa Naša je bila država po meri čoveka,
a unda so jo privatizerali.

Što popevle zlo ne misli.
Drugač bi vi mislili da mene čujete.

Kak Dalmoši morejo meti svojega pršuta,
pak ga tam ne prascov, tam so sam tovari?

V partijo je došel z starim fičekom,
a v stranko je prešel z merđijom.

PALO MI JE NA PAMET V PONDELEK DA NI TRAVA NE RASTE

Na se zadje nišči ne zna je li majmun došel z dreva
ili se je kita ftrgla pak je opal.

Vu vino je istina, sam jo tre najti.
Dobro je skrita.

V sakom žito se najde kukolja.
I med bedakima se najde spametnih.

Niti med bogečkim cvetjom ga ne pravice.
I bokci imajo svoje kulake!

Kaj pijan govori
to niti trezen nebre razmeti.

Ljubezen pijanca i pijače nigdar ne mine,
zato so me i preselili v pelnico.

Lefko je z čmelama, rešite nas bumbarov!

Muha brez glave i čorava kokoš
ruon tak imajo svoje mesto pod suncom.

Ak je po pravici soci bi morali meti čistam črne oprave,
a ne da se pripeti kaj sodec i tat dojdejo v istomo
stranačkomo rekleco.

De ste vidli kulaka šteri dela ili pak bumbara šteri nosi meda?

Sira i vrhje so sebi zeli,
a sirotka se deli v narodnim kuhjama.

Dok pijem nigdar ne vozim. Nejveč pot drugi den zazvedim
da sam vozil.

Velijo da je vu vino istina, zato ga političari ne pijejo dok
koalicije dogovarjajo.

Demokracija v Ameriki se rezrasla kak partizanka,
pak so i nam podlečili flance.

Bode nas vlada zvekla z krize predi nek
kokot tri pot zakukuriče?

I marhi je bilo lepše v socializmo. Nejpredi so jo nahranili,
a unda so jo dojili.

Sveti Vinci je vekši svetec od svetoga Tinčeka?
Vinari ga čakajo kak zmržjeni sonce!

Se je nekak nampak; negda so se nešterni ljudi falili kak so
postali od majmunov, a denes od nas ljudi delajo majmune.

Nebremo si pomoči kaj naša deca hodaju vum delat,
kak i naši japeki, ali me muoči to kaj peneze ne nosijo dimo
kak so to japeki delali.

Ovi na Pago so pravi maheri, nikak nebrem razmeti kak
morejo napraviti najboljšega sira od mleka v praho.

I golobi mira nam serejo po glavama.

Kaj policaji ne znajo kak so teški cajti: navek me pitajo
jesam li kaj pil, a nigdar da sam zadji pot jel?

Niti našim tajkunima ne cvetejo rože, niti oni nebrejo se meti,
zato se rešavlejo težakov.

Na spovedi za Božič se je zazvedilo da ga dosti vinarov
šteri konkureraajo dragomo Božeko i delajo vino z vode.

Letos je bažol jako slabo rodil,
zato pak se i jegovi vetri tak slabo čujejo.

Policaji me navek isto pitajo kaj i žena: de si bil,
z kim si bil i kuliko ste spili?

Posla sam nekaj dobil, ali plačo nikak.
Nebre čovek se meti: zadovolstvo v poslo i peneze.

Pijanci jako kratko živijo
jerbo v krčmaj vreme jako fletno mine.

Nebreš znati kak je lokva globoka dok ne staneš v njo.

V meni se borijo pametnjakovič i bedak,
najgerek sam bode li pak spametneši popustil?

Po vinima nas bje dober glas,
a po hrpto što ftegne.

Nada hmira zadja,
ali je još niti jena ne preživela.

Krčma je jedino mesto de se norost toči na kupice.

Dal je se od sebe,
drugo je niti ne mel!

Još bi mi i denes bili veliki pajdaši
da sam mo ne posodil peneze.

Što bi rekel,
i med bedakima spametneši popušča?

Prosil bi spametne kaj ne bi popuščali,
več nebremo zdržati!

Prešli so z reči na dela čim so spazili švečkoga stola.

Sam so od hmanji majmuni postali ljudi.
Po kaštigi!

Bažola so hitili vum z jelovnika,
ali vetri se i dale čujejo...

Dober bažolj se dalko čuje,
ali smrdi sam pri auspuho.

V naši šumi se je meje bukvi,
zato jif v politiki imamo preveč.

Auti so počeli konkurirati šoferima.
I oni so prešli na alkohol.

Policaji morajo biti kak deca,
naposlušajo se bajki dok nas zastavijo.

I lanec dobrih pajdašov
ima svojo nejslabešo kariko.

Kupil sam fakultetsko diplomo
uz pomoč EU fondova.

Od zipke do grobja sam pijanci so furt na flašici.

SVETEŠJI, A NEJE SAKI DEN SVETEK

Saki si je zebrał svoje sadowje,
a meni je pak figa ostala.

Tekoči račun mi saki čas presuši.
Kak zgledi, negdi pušča.

Se je zaslužil z svojimi deset prsti,
ali je dosti toga moral prepustiti čez šake.

Oni so nas zadužili, a mi smo jim to ne pozabili.
Zebrali smo druge!

Precednik mo je bil nekaj dožen, poravnali so račune,
ve je i on dužnosnik.

Zemaljski bogeki hercujejo i v peklo
jerbo so i na zemli posla z vragima meli.

Za nesrečo je dosti jeden,
ali za srečo tre nejmeje dvoje.

Posle rata so postali generali,
a ve i generalske penzije iščejo.

Našo demokracijo niti malari nebrejo polepšati.

Davle se na znaje: dok imam čas kradem po hižama,
alata nosim sobom!

Prinas se na se mislilo: i tati imajo beneficeranoga staža,
nebrejo do penzije krasti, nega dosti.

V pučko školo si idejo, a dok se ide vum več nešterni falijo.
Te posle največ znajo!

Naše je i dale naše, a živo je ve samo živo,
makar je i to živo negda bilo naše.

Si so prešli v kapitalizam
sam smo mi proleter i ostali na čakanje.

Najbrž bi i ja bil tat
da so mi ne roke zvezali.

Čuda politikarov najrajši ima janjetino na roštiljo,
unda se navek zmislijo odkod so pobegli.

Naš standard je sako leto se menši i menši
tak da se več i deca ž njim igrajo.

To kaj smo bokci smo si sami krivi,
Sonce jednako sveti za se.

Se zvezde so, več zdavnja, privatizerane,
saki od nas ima svojo!

Politikari matematiko ne nucajo,
oni se delajo z računicom.

Kaj se srdimo na penzije,
kaj one znajo de so i kak zaslužene?

Megla se još navek jako dobro prodavle.
Pitajte politikare.

I političari imajo svojega medenoga meseca,
a on traje nejmeje štiri leti.

Što nema kune nek da ojere – to so ionak ne naši penezi.

Pol ministrov v naši Vladi je prestalo grešiti.
Zmenili smo jiv!

Kaj vam je denešja politika?
Pozicija je zavzela se dobro plačene pozicije,
a opozicija je ne v poziciji kaj bi tu nekaj spremenila.

Mi Međimorci smo žilavi kak vrag.
Zvenodjali bi mi i krizo i recesijo, ali z političarima
nebremo na kraj. Oni ne dajo! Morajo i oni nekoga venodjati!

Da je Lejpa Naša ne odišla v Europo za sneho
z koga bi se oni denes norca delali?

Spametneši je trebal popustiti, ali je bil žilavi kak vrag.

Zbrojil sam fčera i denes, štel sam dobiti zutra,
ali ga ne bilo dosti.

Pak kak so si političari završili iste šole? Isto prepovedajo,
isto obečuvlejo, isto kradejo i nikši hasen od jif.

Čuda je političarov šterima se i doktori čudijo:
živijo dolgo i dobro, a brez kičme.

Od da sam počel pisati teka furt ide z menom črez živleje:
nejpredi teka, unda biblioteka, tu i tam apoteka, zmest
vicoteka, a dostarala me bode vinoteka.

Naša demokracija je kak helikopter,
tak dolgo je vredno dok ventilator dela.

Politika se je pobrigala kaj smo dobili Lejpo Našo,
a mi plačamo alimentacijo.

Bole biti bogec i poštejak nek postati kulak prek noči.
Z te "istine" se i deca v zabavišto smejejo.

Bil je prav znalac,
(po)znal je se šteri so mo ne šteli pijačo platiti.

Svedoki so ga grdo teretili,
a on je svojo obrano dal v kovertlino.

Od stoletja sedmog smo jo čakali i senjali,
a ve jo bomo resprodili čez tridesti let.
Se kaj je lepo kratko traje, pak i Lepa Naša.

Za našo mafijo je seme dopelano z Sicilije,
ali naša zemla čuda bole rodi.

Jedino je prinas, v Lepoj Našoj,
još navek prošlost napre pred nami.

Mislil sam da nebre biti huje,
a unda so "kukurikači" prijeli cugle vlasti v svoje roke.

Na se zadje smo i mi Međimorci našli državo kakšo so naši
japeki senjali, a mi pak iskali. To je Švicarska.

V Lepoj Našoj živimo dobro si, a preživijo sam zebrani.

Pred dvajsti let smo se dospomenuli kak bodemo cugle vlasti
dali v roke nejvrednešima. Još navek živ iščemo!

Velijo da jim falim,
a dok dojdem niti me ne poznajo.

Kaj sam mortik znorel kaj bi se opametil,
pak je bedakima navek bilo nejlepše?

Nejte duže čakati bolša vremena,
ona so več zdavnja minula.

Ak je vreme pravzaprav penez
unda penzioneri štrašno čuda trošijo.

Delo je za one šteri nemajo drugoga posla!

Kak bom došel k tebi
ak nebrem dojt niti k sebi?

Mito i korupciji so odbrojeni dnevi.
I to več trideseti let.

Što o čemo, a političari o poštejo!

Što spi zlo ne misli!

Lejpa Naša je obečana zemla,
sam ne znati komo?

Nigdar sam se ne napil od veselja,
a niti od žalosti, navek od hmanjega vina.

Mela je mama dva sine,
jeden je bil političar, a drugi ruon tak veliki lažlivec.

Si negda zlažemo,
kaj ne, gospodo političari?

Ostal je ateist,
več niti sebi ne verje!

Spameten sam čovek,
da god delim svoje mišleje.

I največji ateisti v hiži imajo nekšega svojega boga.
Te je največpot ženskoga roda.

Neštarni pijejo kaj pozabijo. I to saki den znova.
Pozabili so da so to i fčera delali!

Neožejeni so brzčas ljudi z falingom.
Ne vredijo bogzna kaj, ak jiv nišči neče?

Kak bi zgledal idealan svet:
se bi žene bile ožejene, a moški ledični!?

Da sam se ne oženil ne bi se moral niti reshajati.

Čovek za se prilike: negda je bil partiski sekretar,
leva Titijova roka, a denes je cemešter, župnikova desna roka.

Neje more niti preveč zasmrajeno
kuliko planov nam je palo vu vodo!

Kam je to došlo: posel je čist postal,
več ne kupuvlejo niti oni šteri ne kanijo platiti.

I nejhujši dnevi trajejo 24 vure.

Dok nebrem zaspati največ pot brojim do tri,
a negda i do pol štiri.

Čudno je kak politika seposot ostavla trage,
a političari nigdi?

Rode nam doletijo z juga, sonce nam dohaja z istoka,
sneg z severa, a mladi i školani nam odhajajo na zapad...

Brčas je majmon zakesnil na Noino arko,
pak so ljudi počeli deco sami delati?

Pajdaš mojega pajdaša je i moj pajdaš,
pajdašica mojega pajdaša je unda, ruon tak, moja?

Nebrem to nikak razmeti: Međimorje je mala Švicarska,
a mi Međimorci smo dužni kak Grčka?

Delil je šakom i kapom,
a jemal je v kuvertlinima.

Veselite se živlenjo,
predi nek vas ostavi!

ONO KAJ MI JE PREDI ZBEGLO

Prekfčera so rovali po zemli, fčera po kontejnerima,
a denes jim je sam nos ostal.

Hladovina, kak i Zemla,
ima i svojo toplešo strano.

Od da so seljaki postali građani se je drugač –
– nema što v zemli rovat.

Niti dok režem luka mi tak ne tečejo soze kak unda dok
penzijo primem v roke.

Od penzije nebrem živeti, jedva kaj preživljam.

Moja plača je, istina Božek, jako mala i zato mi preveč ne fali
dok jo ne dobim.

Nadelali smo se. Hapili smo se pet do dvanaest, a zgotovili
dvanaest i pet.

Živleje je postalo lutrija: (pijani) šoferi odlučivlejo što bode
ostal, a što bo odišel.

Od da smo dobili novo vlado i kontejneri so dobili na ceni:
saki den jiv viziterajo.

Denes nebreš rovati po bilo šteromo kontejnero,
saki ima svojega bokca.

Politika je v uspono: gospodarstveniki so pali v prvoj rundi,
seljaki so zdržali do druge, a birači so zdigli roke
dok so vidli komo so glase dali.

To je tua demokracija za štero smo se borili?
Pak je zdalka čuda kredneše zgledala.

Po čemo so si itak te nezerenoši, rotorani i antikristoši
zaslužili božičnico?

Si čakajo i si bi šteli srečo meti. Nebrejo, nega dosti,
Lejpa Naša je premala.

Vjutro mi se sreča nasmijala, bil sam prvi pre punomo
kontejnero v gospockomo kvarto.

Sam nam rivlejo to demokracijo i igračo,
pak dejte nam več jempot i kruha.

Utrkival sam se za posel. I prvi sam došel,
ali je pobednik več sedel vu fotelji.

Okoli našega kandidata je bila nejvekša stiska,
a unda so klobasi sfalili...

Tak ima rad svojo zemljo kaj ž njom največ pot i spi.

Penzionerski biti ili ne biti:
platiti čeke ili jesti?

Seljaki kupuvlejo sam drage traktore,
pak namo dali kaj nam bode što god roval v zemli.

Naš kulak ima množenje v malomo prsto,
ali plače ne davle furt, djeljenje mo nikak nejde.

Zmo do zma, štruca, kamen do kamena, koliba,
kuna do kune, franak.

Što rano rani prestigel je i kokota.

I pes šteri grize maše z repom.

Neso navek stareši spametneši od dece,
da je ne tak bil bi žaruljo zmisilil Teslin japa!

Si klošari so šlank, konte za smetje se se slabeše punijo.

Po jutro se den pozna, a po turno cirkva.

Po punomo kontejnero se dober gazda pozna.

Fala Božeko kaj so i prinas karmine posle sprevodi kaj se i mi
pošteno najemo – spominajo se bokci.

Hamlet z Svetoga Vrbana:
piti ili ne piti, opče je ne v pitanjo.

Belov minimalistički koncept

Knjiga aforizama Đure Bela sukus je spisateljskog nastojanja ovog međimurskog publicista, novinara i književnika. Već tri desetljeća, pod vlastitim imenom, ili pod pseudonimima, objavljuje: članke, aforizme, kritičke osvrti i fragmente romana, u cijelosti pisanoga kajkavskim jezikom.

Spontanost Belova spisateljskog postupka, proistječe iz spontanosti njegovoga svakodnevnog izričaja. Malo koji kajkavski pisac, danas, uistinu i govori jezikom kojim piše. Đuro Bel jedan je od rijetkih i to čini bez ikakvog dvoumljenja, u svakom svome javnom i osobnom obraćanju. Smiješni su oni kajkavski pisci koji na predstavljanjima svojih knjiga pokušavaju govoriti kajkavskim, a on im je, osim rudimentarno, strani jezik. Osjeti se kako sa standardnog jezika prevode na kajkavski, zastajkujući, mucajući i prisjećajući se kako se što kaže, poput loših prevoditelja. Da ne zna kajkavski, uostalom, priznao je i sam Miroslav Krleža, pa nije jasno zašto se ostali srame to priznati. Đuro Bel nema tih problema. On fluentno govori i piše kajkavskim.

Aforizam (grč. aphorismos – određenje, definicija), naziv je dobio prema naslovu jednoga Hipokratova djela i već dva i pol milenija prisutan je u književnosti. Po svome unutarnjem određenju najbliži je epigramu (grč. epigrama – natpis), a odlikuje ga sažetost i neočekivana poanta. Epigram je, međutim poetska, a aforizam prozna epska forma. Od proznih oblika, po kratkoći i duhovitosti slični su mu još: poslovica (ponekad pisana i u stihovima), anegdota (grč. anekdota – neobjavljena djela) i vic (njem. Witz. – šala, dosjetka). Differentia specifica aforizma spram navedenih vrsta u tome je što on nije savjetodavan poput poslovice, ne odnosi se na pojedinačni slučaj, poput anegdote, niti mu je primarni cilj komičnost kao što je slučaj s vicem. Aforizam nastoji izraziti neki objektivitet koji posjeduje univerzalnost, spoznaju koja nastoji zahvatiti sukus pojava o kojima reflektira. Refleksivnost je njegova suštinska oznaka, a neočekivana poanta, kratkoća i duhovitost “dodane su

vrijednosti” koje odlikuju autentičnost i književni dar pojedinog spisatelja. U svome “Književnom leksikonu” (Matica hrvatska, Zagreb, 2007. str. 9.) Milivoj Solar piše: “U novije vrijeme sve se češće razlikuje od srodnih oblika, gnome i sentencije, sklonošću prema paradoksu i duhovitim primjedbama koje upućuju na neskladnost života i svijeta, ideala i zbilje, te politike i svagdašnjega života.”

Knjiga “Spameten zapišuvle”, Đure Bela, donosi petstotinjak, od nekoliko tisuća aforizama koliko ih je do sada napisao, a dobar dio i objavio. Mnogi od onih koji su objelodanjeni u “Hrvatskome kajkavskom kalendaru” unatrag dvadesetak godina, postali su dio tzv. “kolektivne svijesti” i prepričavaju se poput usmenih narodnih pošalica čije autorstvo je zaboravljeno, slično nekim pjesmama s Krapinskog festivala.

Autor u najvećem dijelu svojih minijatura komentira društvene odnose i mentalitet žitelja rodnog Međimurja, ne libeći se pritom biti satiričan, pa čak i sarkastičan. Ono univerzalno u tom mikrokozmosu pogađa ljudsku narav općenito, pa tako osobno iskustvo i pojedinačan slučaj postaje, kako je u književnosti i inače slučaj, općeljudski relevantno jer je istinosno. U knjizi dominiraju četiri tematska kruga: moral, politika, obitelj i paradoksi egzistencije.

Moral kao temeljna kategorija društvenog života, u svojoj izopačenoj inačici, nenemoralu, poprima bizarne, a ponekad i groteskne oznake. Iako je filozofija morala, za razliku od estetike, pronašla uporište i objektivizaciju u ljudskoj umnosti (Konfucije, Sokrat, Krist, Kant): “Ne čini drugome ono što ne želiš da učini tebi”, “Čini tako da možeš htjeti da princip tvog djelovanja bude općenit zakon”, ljudska sebičnost često do apsurdna dovodi ono što etika nalaže kao imperativ:

*“Utakmica more početi,
dospomenuli smo se kak bode završila.”*

*“Penezi so me ne pokvarili,
mogoče zato jerbo živ nemam.”*

*“Zgubil sam pošteje. Prosim onoga što ga je našel nek si ga ostavi.
Ovak mi čuda bole ide.”*

*“Laž ima kratke noge,
ali so i one dobrodržče.”*

*"Najgerek sam kak so naši sosedi vjutro kupili
ruon takšega peciklina kakšega so nam
snočka fkrali?"*

Antipod morala svoj najčešći modus vivendi nalazi u politici. Umijeće vladanja zajednicom pretvara se u umijeće vladanja njezinim resursima, a oni najslabiji nemaju im pristup. Iako je čovjek definiran kao "zoon politikon" politika tu društvenost često svodi na razinu društvenosti čopora u kojemu najslabiji ostaju prikraćeni u svemu. Đuro Bel često se eksplicitno osvrće na političke, a najasve na hrvatske političke prilike.

"Horvatov ga je se vejč i vejč. Po grobljima!"

"Dok bude kaj za fkrasti bode i Croatie."

*"Precednik mo je bil nekaj dožen.
Poravnali so račune, ve je i on dužnosnik."*

*"Bavkal sam na karavano,
pak so me zbili kak pesa."*

Obitelj, najmanja čestica društvenog života, često je, kao i šira zajednica, puna kontroverzi, paradoksa i apsurdna. Mjesto na kojemu bismo trebali pronaći utjehu, sklonište, zaštitu, katkad postaje nemilosrdnim poprištem sebičnosti i sukoba. Gorkim humorom Đuro Bel komentira neke situacije s mjesta koje zovemo "topli dom".

*"Pet let vučimo deco govoriti,
a unda petnaest let zijamo nad jimi nek ftihnejo."*

"Prodavlem koja da zaškolam telca."

*"Neso me mogli najti v biračkomo popiso,
nesam se bunil, pak niti doma nemam pravo glasa."*

*"Deca nucajo nas,
a mi jim rivlemo mobitele i peneze."*

Paradoks egzistencije tema je koja ponajviše zaokuplja moderne i suvremene autore. Ona je i u Belovom rukopisu dominantna. Od Sörena Kierkegaarda preko Martina Heideggera, Miroslava Krleža, Jeana Paula Sartrea i Alberta Camusa, egzistencija pojedinca postaje domi-

nantnom temom moderne filozofije i književnosti. Zaokupljenost ljudskim postojanjem, lišenog bilo kakvih iluzija i suočavanje s njime, začetak je mogućeg rješenja toga ogoljenog pitanja.

*"Spametniji je trebal popustiti,
al je bil žilavi kak vrag."*

"Kak bom došel k tebi, ak nebrem dojt niti k sebi?"

*"Nebrem to nikak razmeti: Međimorje je Mala Švicarska,
a Međimorci so dužni kak Grčka."*

"Počel je od nule i još je navek tam."

*"Si znajo da furt kesnim na posel,
a zakaj se unda sako jutro znova čudijo?"*

"Što popevle hudo ne misli, a što misli neje mo do popevke."

Prosede Đure Bela bitno je određen uporabom sočne, žilave kajkavštine koja još nije toliko izlizana kao standardni jezik. Zato je lirska književna produkcija, danas, u Hrvatskoj, najrelevantnija upravo na dijalektima i idiomima. Ekonomičnost je druga odlika njegove stilske vrsnoće, a umijeće komponiranja poanti, treća. Ova knjiga vršak je sante koja se međimurskim medijima kreće već desetljećima i svojom komikom razigrava smijeh i životnu radost, makar je koji put egzistencijalistički mračna i pesimistična.

"Još nigdar sam ne bil tuliko star kak denes."

"Što spi zlo ne misli."

"I nejhujši dnevi trajejo dvajsti štiri vure."

"Bil sam na dijeti dva tjedne i zgubil sam četrnajst dni."

"Teško ljudima šterima so prazne roke i dok se za glavo primejo."

Zaključimo, knjiga aforizama Đure Bela u svomu stilsko-jezičnom, misaonom i psihosocijalnom značaju, bitan je prinos suvremenoj hrvatskoj književnosti, poglavito njezinoj kajkavskoj inačici.

Ivan Pranjić

Đuro Bel, rođen je (“u minulom stoljeću”), 25. travnja 1953. godine u Čakovcu gdje je završio osnovnu i srednju trgovačku školu (“v Buzovcu se je rodil, a v Čakovec, prek štreke, je v školo hodil”). Uz rad završio je Višu ekonomsku školu i FOI u Varaždinu, smjer marketing (“v ono vreme so Međimorci ne meli visoke škole i fakultete, pak se , željan novih znanja, moral otpraviti prek Drave, vu Varaždin”). Cijeli radni vijek proveo je u Trgovačkom poduzeću “Trgocentar” Čakovec, kao prodavač, poslovođa i komercijalist, a od 1990. godine radi u privatnom trgovačkom i proizvođačkom poduzeću “Brid” Čakovec, gdje završava svoj radni vijek i odlazi u penziju.

Sportom se počeo baviti još u osnovnoj školi, najprije nogometom, a kasnije rukometom (“bil je nogometaš, ali ga je doktor, poslije saobraćajke 1975. leta poslao u nježniji šport, rukomet”). Bio je rukometaš u Čakovcu, Prelogu, Maloj Subotici, trener, sportski direktor, član uprave i predsjedništva u čakovečkim ženskim rukometnim klubovima MTČ, Čakovec, Zrinski U rukometu je još i danas.

Počeo je pisati još u srednjoj školi, a i poslije, ali povremeno, a aktivniji je postao prije dvadeset pet godina kao kolumnist u župnom listu čakovečkih franjevačkih župa “Zvona”, a kasnije i u lokalnim “Međimurskim novinama”, gdje piše također na kajkavskom jeziku. Svoje je aforizme “prebiral” i skupljao za sebe i to na kajkavskom, sve dok ih nije počeo objavljivati u Kajkavskom kalendaru, godišnjaku čakovečkog ogranka Matice hrvatske. Redoviti je suradnik kalendara već dvadesetak godina. Povremeno je objavljivao u drugim tiskovinama i portalima.

Ideju o knjizi aforizama nosio je u sebi dosta dugo (predugo), ali uvijek mu je nešto bilo važnije tako da su aforizmi čekali svoj red i koliko vidimo dočekali ga.

Rječnik manje poznatih riječi

B

bavkati – lajati
 bedak – budala
 betežnik – bolesnik
 bogateši– bogatiji
 bogec – siromah
 bota – štap
 breščajek – brežuljak
 brzčas– možda
 buksa – novčanik

C

caji – trenutci, vrijeme
 cug – vlak
 cukor – šećer
 ceh – račun

Č

čkometi– šutjeti
 čmela – pčela
 čudapot – često
 čuda vejč – puno više

D

delati – raditi
 dimo – doma
 dohajati – dolaziti
 dopovedati– objasniti
 dosmickati se – dovući se
 dovica – udovica
 dražeši– skuplji
 drevo – drvo

F

falaček – komadić
 faleše– jeftinije

falinga – mana
 faliti – nedostajati
 faliti se – hvaliti se
 fčakati se – doživjeti
 fčera, prekfčera– jučer,
 prekjučer
 držati figu v žepo – jedno govo-
 riti, drugo misliti
 fiškal – odvjetnik
 fkajuvati – varati
 fkrasti – ukrasti
 flanci– sadnice
 fletno – brzo
 ftegnuti – stići
 ftiči– ptice
 ftihnuti – zašutjeti
 fulati – promašiti
 furt – stalno

G

gingava– slaba
 gombanje – prigovarnje
 gorice – vinograd
 graba – jama
 grunt – kuća s okućnicom
 gruntati – razmišljati
 gvintati – kopkati

H

hajdi – puno
 hajdipot – često
 hapiti– početi, uhvatiti se (prim-
 jerice posla)
 hasen – korist
 herbati– naslijediti
 hercuvati – gospodariti
 hetika – bolest

hiža – soba
 hižni japica – gazda kuće
 hmanja – zločesta
 hmreti– umrijeti
 hrbet – leđa
 hudo – loše
 huncvuti – probisvjeti

I

isto koštajo – isto vrijede
 iti v zamuš – udati se

J

jačka – jamica, pjesma
 jakši – jači
 jalen– ljubomorani
 japek, japa– otac
 japica – djed
 jemati – uzimati

K

kalamper– krumpir
 kaštiga – kazna
 kesno – kasno
 kita se je ftrgla – grana je pukla
 klafrati – stalno govoriti
 klatariti se – skitati se
 kmica – mrak
 kokot – pijetao
 kormaniti – upravljati
 kolomajz – mast za kola
 kovertlin– kuverta
 krbulja – mlaka
 krčma – gostionica
 kredneše – pristojnije
 kriglin– krigla
 kroliti – zavijati, kruljiti
 kujsek – psić
 kulaki– bogataši
 kupica – čaša

L

lasi – vlasi kose
 ledična – slobodna, neudata
 lefko – lako
 leto– godina
 lojsati – lutati
 lokva – jama ispunjena vodom
 loncek – lanac
 ljucki– tuđi
 luknja – rupa

M

magaditi– podnositi, trpjeti
 mamica – baka
 marha – stoka
 mašča– mast
 meja – granica
 minulo – prošlo
 možđani – mozak
 mudna – spora, lijena

N

naharačiti – priskrbiti, katkad na
 nepošten način
 nahereni – nagnuti, kosi
 najempot – odjednom
 najgerek sam – zainteresiran
 sam
 najmenša– najmanja
 namisel – ideja
 nampak – naopačke
 napovati se – namnožiti se
 nasanjhati – namagarčiti
 natirati – otjerati
 navenodjati – izmisliti,
 zapisati
 navčiti se – naučiti
 navlačiti – rastezati
 navuke davati – savjetovati
 nejvečpot – najčešće
 nekša– nekakva
 nešterni – neki

nezerenoši – nevjernici
 nigdar – nikada
 nikaj– ništa
 norca se delati – ismijavati
 norost – glupost
 nucati – trebati

O

odefčiti se – prestati
 odhajati – odlaziti
 odide po riti k meši– nastrada
 odnesti – odnijeti
 oko genuti – skinuti pogled
 okrajati– izbjegavati
 onerediti – nagrditi
 openeziti se – obogatiti se

P

pajdaš – prijatelj
 peciklin– bicikl
 penez – novac
 počinek – odmor
 počrleniti – zacrveniti se
 podlečiti – podmetnuti
 poglednuti– pogledati
 pomalem – polako
 ponoreti – poludjeti
 ponucati – potrošiti
 Popajdoč - usput
 posluhnuti – slušati
 posojavati– posuđivati
 postelja – krevet
 potrefiti – pogoditi
 pozabiti – zaboraviti
 prasec – svinja
 predelavati– preuređivati
 prepovedati – pričati
 prevnuki – praunuci

prekpreveč – previše
 prekproketo spameten – vraški
 pametan
 prepisuje– prepisuje
 presoljeno – preslano
 prositi – moliti
 puce – djevojke
 pušlek – buket, buketić

R

rafung – dimnjak
 rajfešlus – zatvarač
 razmetati – razbacati
 razmeti – razumjeti
 reklec – sako
 reoplan – avion
 resporek– dekolte
 resprodit – prokockati
 restirati– rastjerati
 rešavati se – otpuštati
 rešt – zatvor
 reznašati – raznositi
 rivati – gurati
 rovati – obrađivati

S

sadovje – vočke, nasad
 sekirka– sjekira
 seposot – svuda
 sfondati – uništiti, likvidirati
 skradja je vura – zadnji je čas
 skupsti – čupati
 slačiti se – skidati se
 služiti – zarađivati
 smraditi – zagađivati
 snočka– nočas
 spametneši – pametniji
 spituvati – ispitivati
 splati se – isplati se
 spodnji veš – donje rublje

spominek – razgovor
sračka– proljev
Svetek – blagdan
svetešji – svečani

Š

šekret – toalet, zahod
šenkati– oprostiti
šijak – vrat
škart – otpad
škoditi – smetati
šparati – štedjeti
štibra – porez
što fegne –tko stigne
štomfe– čarape
švaleri – ljubavnici

T

tancati – plesati
tati – lopovi
telec – telac
težaki– radnici
topleša – toplija
tulikše – tolike

U

utrivati se – natjecati se

V

vanjkuš – jastuk
več ga dopadne – više dobije
venodjati–seksati, raditi
vgasnuti se – ugastiti se
viđavati – viđati
viziterati – kontrolirati
vogel – ugao, vrh
vrnoti – vratiti
vura – sat
v šterom – u kojem
vužgati – zapaliti

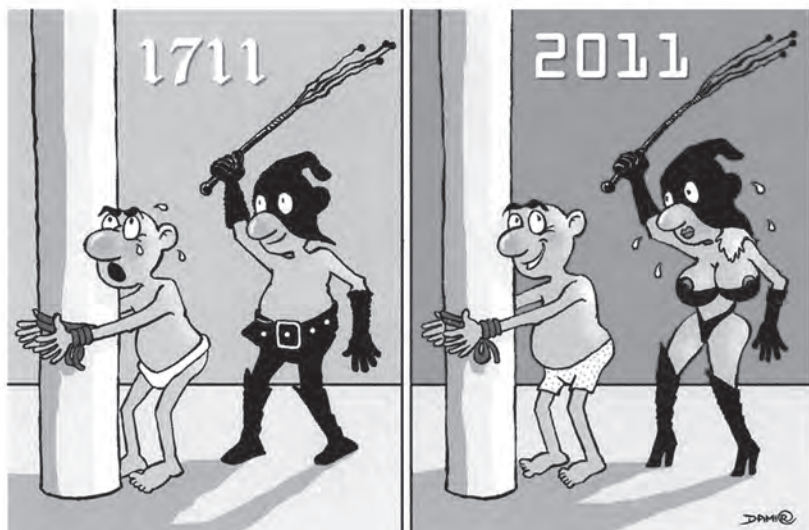
Z

zabadav– besplatno
zacvikati– zaglaviti
zahuzati– zakasniti
zajtrek – doručak
zakaj – zašto
zaklejena– zaključana
zaprajti – izgubiti
zaprti – zatvoriti
zasmrajeno– zagađeno
zastajti – zaustaviti
zazvediti – saznati
zaštecati – uključiti
zavleći se – ugurati se
zbegavle– izbjegava
zbeglo – pobjeglo
zbrčkavati se – omalovažavati
zebrati– izabrati
zeti– uzeti
zdalka – iz daljine
zdavnja – davno
zdojti se – dotrajati
zglajzati – skrenuti
zgledi – izgleda
zgubiti –izgubiti
zijati – derati se
ziskavlem – tražim
zmazano– prljavo
zmagaditi – izdržati
zmenšati – smanjiti
zmešati – izmiješati
zmisliti se – sjetiti se
zmišljuvati – izmišljati
zmočeni – umorni
zmočiti se – umoriti se
zmržjeni – promrzli
znucani – iskorišteni, rabljeni
zobačiti – grabljati
zvleći – izvući

Ž

želencija – medalja
živad – životinje
žofko – gorko

Nagrađene karikature
Damira Novaka

1. nagrada - Osor - 2011.

1. nagrada - Iran- Teheran - 2009.

1. nagrada - Kerekeš Teatar - Varaždin - 2019.

1. nagrada - Ukrajina - 2019.

2. nagrada - Damask - Sirija - 2014.

1. nagrada - Kolašin - Crna Gora - 2018.

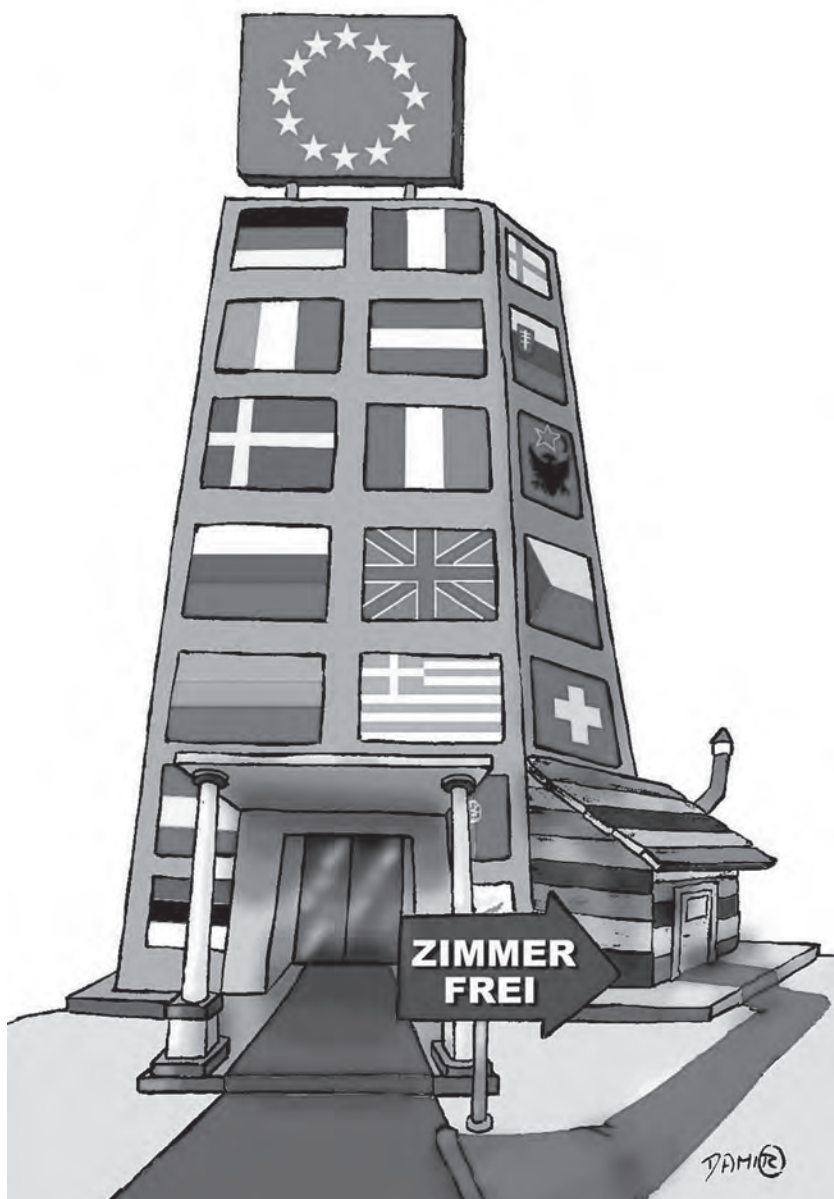
2. nagrada - Bjelovar - 2004.

2. nagrada - Kriva Palanka - Makedonija - 2014.

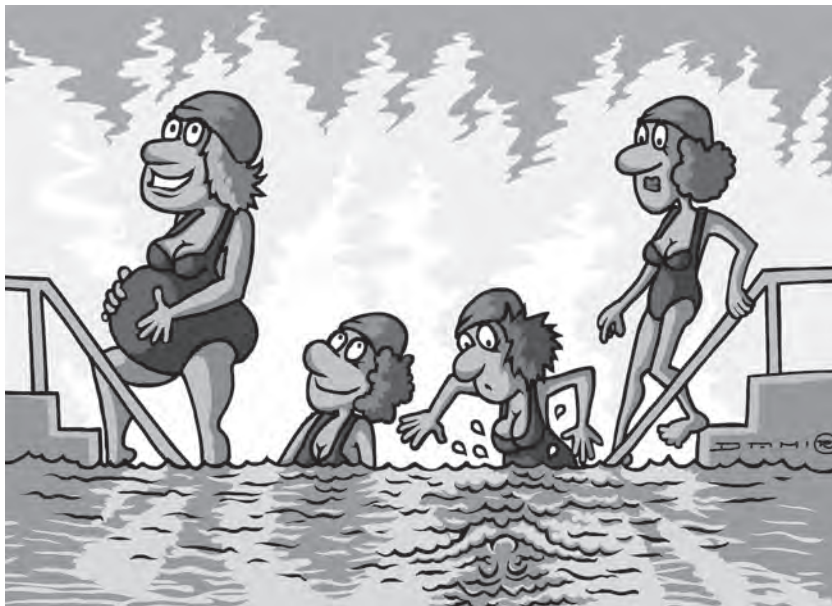
2. nagrada - Grčka - 2019.

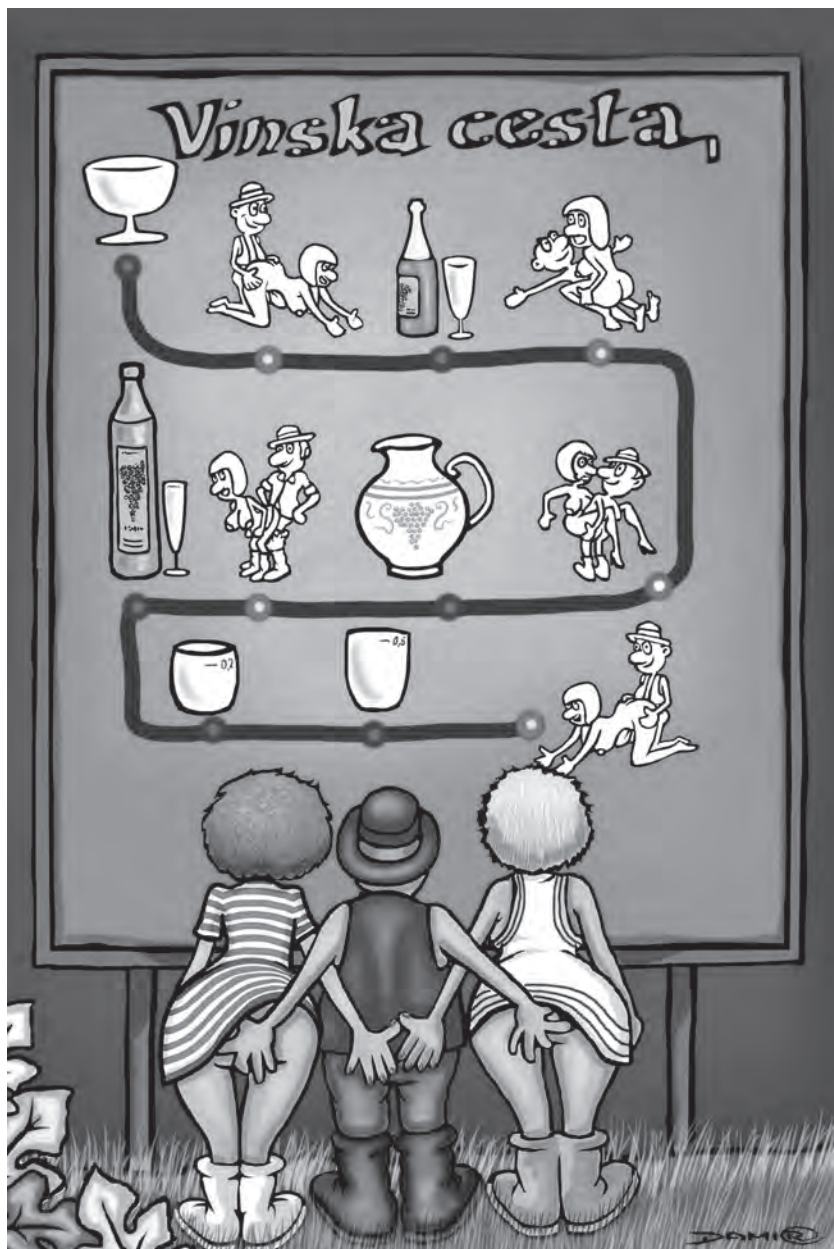
2. nagrada - Varaždin - 2005.

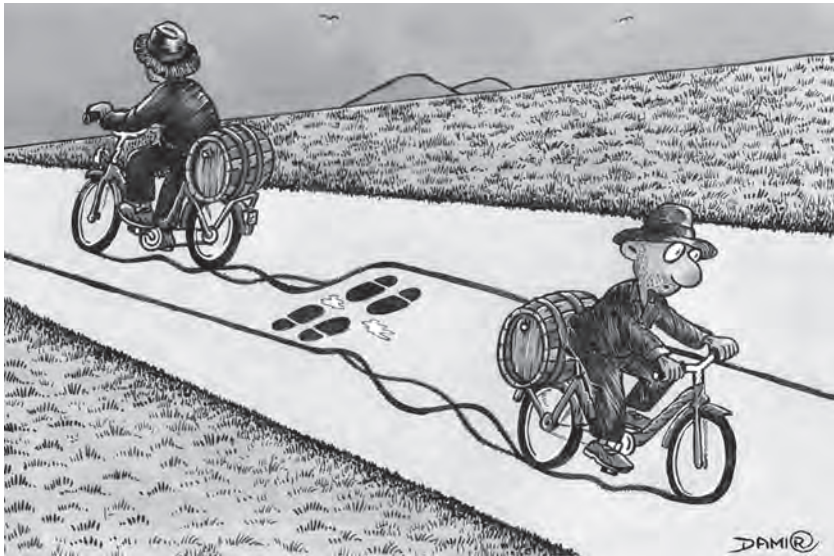
3. nagrada - Osor - 2012.

3. nagrada - Františkovy Lázně - Češka - 2016.

3. nagrada - Vinica - Makedonija - 2013.

Brončana medalja - Leng Mu - Kina - 2008.

Grand Prix - Huna - Zagreb - 2015.

3. nagrada - Zagreb - 2020.

Zlatna Kost - Blato - Korčula - 2005.

Zlatna medalja - Kina - 2012.

Kazalo

Zakaj pišem	5
Dragutin Feletar	
Dužen sem, znači postojim!	7
Gruntal sam popajdoč	9
Furt nekaj gruntam	37
Življe piše svoje aforizme	53
Neso za mlajše od dvanajst let	79
Navenodjal sam jiv v tretjoj smeni	91
Betežno gombanje	105
Klatarim se, pak si gruntam	115
Palo mi je na pamet v pondelek da ni trava ne raste	125
Svetešji, a neje saki den svetek	135
Ono kaj mi je predi zbeglo	149
Ivan Pranjić	
Belov minimalistički koncept	157
O autoru	161
Rječnik manje poznatih riječi	163
Nagrađene karikature Damira Novaka	167

Đuro Bel
SPAMETEN ZAPIŠUVLE
Kajforizmi

Nakladnik

Ogranak Matice hrvatske u Čakovcu
Park Rudolfa Krokeka 2
Tel./fax.: 040/314-080, 310-348
e-mail: matica.cakovec@gmail.com

Za nakladnika

Ivan Pranjić

Tiskano 2021. godine

Naklada

500 primjeraka

Tisak

Og grafika d.o.o.
Jastrebarsko

ISBN 978-953-6138-87-6

Cijena : 100 kn